Jaargang 32 no. 1 2015
"DE STADSOMROEPER." nr. 125
Stadsblad dat 4 keer per jaar verschijnt
Oplage: 600 exemplaren

Redactie:
Hanny Bergsma - voorzitter / secretaris
Corrie Leffertstra - penningmeester
Rudie Schotanus
Astrid Hoving - contact freelancers

Redactieadres:
Hanny Bergsma, Dubbelstraat 129,
8556 XE Sloten, tel. 0514 - 531775

e-mail adres: info@destadsomroeper.nl

Opmaak: Corrie Leffertstra

Eindredactie: Hanny Bergsma

Vaste medewerkers: Hilde de Haan**,**
Klaartje Lubach, Grytsje Schotanus,
Gerda v.d. Sloot , Otto de Vries

Vragen over abonnementsgelden:
Gert Jan Bennema, tel. 06-13343999
administratie@destadsomroeper.nl
Bankrekening nr.: 3052.54.154

Abonnementskosten per jaar:
Een abonnement op alleen
"De Stadsomroeper" bedraagt € 5,00
Een abonnement op De Stadsomroeper
in combinatie met het lidmaatschap
van Plaatselijk Belang bedraagt € 10,00
Een postabonnement op "De Stads-
omroeper" kost € 8,00
Losse nummers: € 2,00

Bezorging: Sjouwe Leffertstra, Sloten
Drukwerk: Rein Flapper, Sondel
Een financiële bijdrage wordt ontvangen van de Rabobank

Uiterste inleverdatum kopij
1 juni 2015

Website: www.destadsomroeper.nl

INHOUDSOPGAVE:

FAN DE REDAKSJE	2
KERSTVERHAAL	3
KERSTBORREL IT FAR	8
KERSTAVOND MET DE KAAIEN	8
HJIR EN HJOED	10
IN MEMORIAM	11
TANK	17
UITNODIGING PLAATSELIJK BELANG	18
DE JEUGDFOTO	19
YN PETEAR MEI	20
POST VAN LEZERS	28
LENTE CONCERT DE KAAIEN	30
MUSEUM TENTOONSTELLING	31
ONDER DE SCHANS	35
BEDANKT	37
MUZIEKVERENIGING	38
SLEAT EARTIIDS ……..	39
SLEAT PROMOTIE CARAVANA	40
REGELS T.B.V. KOPIJ SO	41
FEESTAVOND FC MALLE MOK	42
BEVRIJDINGSDAG	42
SIPELSNEON	43
PIER LUPKESLOOP	44
TENNISCLUB	45
OLDTIMERS	46
AIC SNEEK	47
PAKES' SLEATTEMER FERLINE	48
WERELD WINKEL	50
DAGWINKEL WEER GEOPEND	51
NIEUWE LEZERS…	52

FAN DE REDAKSJE

"Hé een Stadsomroeper door de bus?" Zult u wellicht denken indien u geen abonnement heeft. Dit klopt! Een paar redenen hebben ons doen besluiten om 'De Stadsomroeper' huis aan huis te bezorgen. 1e Reden is de uitnodiging voor de vergadering van Plaatselijk Belang die in dit nummer is geplaatst en waarvan we vinden dat iedereen daarvan op de hoogte moet zijn, de 2e reden is de informatie die we u via ons stadsblad geven over o.a. museum, verenigingsleven, sport en wat ons Sleattemers zoal meer bezig houdt en de 3e reden is om u in de gelegenheid te stellen abonnee te worden ☺ hierover meer op de laatste pagina van dit nummer.

Na de introductie van de website over Sloten die toegespitst is op toerisme, is het idee ontstaan om ook een speciale site voor de Sleattemers zelf te maken. De website van 'De stadsomroeper' die al bestond is hier een goede oplossing voor. De site zou een verlengstuk kunnen zijn van de samenwerking die de redactie al heeft met diverse freelancers, dit zijn in veel gevallen afgevaardigden van clubs, verenigingen, commissies museum enz. We denken hierbij aan het plaatsen van een gezamenlijke agenda waarop activiteiten e.d. genoteerd kunnen worden. De 'service pagina' waarin u informatie kunt vinden over de ondernemers, winkeliers en horeca van Sloten krijgt hier ook een vaste plek op. Momenteel wordt er nog druk gewerkt aan de website. Maar hij is wel in de lucht. U kunt er momenteel het jaarverslag van Plaatselijk Belang op vinden en ook een verslag van Gemeente DFM over een bijeenkomst die gehouden is in dorpshuis Irene te Wijckel waarbij afgevaardigden van de dorpen Wijckel, Sondel en de stad Sloten aanwezig waren. In deze bijeenkomst o.l.v. de Stichting Partoer werd er samen met de bewoners gekeken naar de toekomstige leefbaarheid van de dorpen en de stad in Gemeente De Friese Meren. Belangrijk dus!

Voordat we de sprong maken naar ons lentenummer gaan we eerst nog even terug in de tijd. We beginnen namelijk met een herplaatsing van het kerstverhaal "Het interview" van Rinze Hoekstra. Het kan u niet ontgaan zijn bij het lezen van dit bijzondere verhaal in het decembernummer dat er iets niet klopte. Dat is terecht, want tijdens de opmaak is er helaas iets mis gegaan. Wij betreuren dit zeer omdat hierdoor het verhaal niet meer tot zijn recht komt. Wij bieden de auteur onze welgemeende excuses aan en nodigen u uit het verhaal opnieuw te lezen. Daarna blijven we nog even in de sfeer van de kerst door twee verslagen die zich rond deze periode afspeelden in "De Poarte" van de hand van Niek Potma.

De redactie wenst u fijne paasdagen en veel leesplezier.
Corrie Leffertstra

KERSTVERHAAL

Het interview

Het was vreselijk koud op de avond voor de kerst. Ik wandelde een beetje doelloos over de Zeedijk richting de wallen. Ik had me dik ingepakt, maar voelde desondanks de scherpe oostenwind die dwars door mijn kleding leek te snijden. De Chinese eettentjes hadden veelkleurige lichtjes in de ramen gehangen en boven mij slingerde de kerstversiering die over de straat was gespannen heftig heen en weer. De straat was glibberig van de bevroren sneeuw. Er was gestrooid, maar toch liep ik met gespannen kuiten, alsof ik houten benen had.

Bij een van de stegen, liep ik linksaf en al spoedig zag ik het eerste meisje dat zich in alle schoonheid achter haar raam etaleerde. Haar blanke huid had ze bedekt met enkele minieme kledingstukken, die niets verhulden. Ze rookte. En vanonder haar lange blonde haren staarden haar zwaar geschminkte ogen als verplicht naar de voorbijgangers. Ze had iets sereens alsof ze gebeeldhouwd was. Ik liep verder om mij in een kroeg te warmen.

Achter de voordeur hing een verschoten fluwelen gordijn, rood en in twee delen gescheiden. Ik schoof ze uiteen en voelde onmiddellijk de aangename warmte van een grote kachel die in een hoek van het café was opgesteld. Het was luidruchtig en de rook hing als een zware nevel onder het hoge plafond. Een biljard sierde de ruimte en rondom stonden tafeltjes met de huiskamerkleedjes uit vervlogen tijden. Aan één tafeltje werd gepokerd door een paar met gouden kettingen behangen kerels. Aan andere tafels werd gekaart. De jukebox schalde en liet een smartlap horen, die door meerderen luidkeels werd meegezongen. Snel trok ik mijn jas uit en legde die op een vrije kruk in een hoekje van de bar. Ik ging er boven op zitten en keek nog eens nieuwsgierig om mij heen. De bar was weelderig versierd met honderden lichtjes, die nog door de grote spiegel achter de bar werden verdubbeld. Op de ramen waren besneeuwde kerstklokken aangebracht en tussen de oude foto's van de buurt hingen tientallen kerstballen op bruin geverfde muren.

De forse dame achter de bar had zich inmiddels naar mij toegebogen om boven het lawaai uit mijn bestelling op te nemen. Ze gunde mij een grootschalige blik in haar weelderige decolleté. Een mager en vervallen meisje stond ineens naast mij. 'Bestel ook wat voor mij' zei ze ' wil je de strijdkreet van mij kopen?'. Het was kerstavond en ik knikte, gaf haar een paar Euro voor de krant en het drankje. 'Dank je wel', zei ze

en stopte de munten snel in een piepklein tasje . Ze dronk het drankje met grote haast en liep snel naar de deur. Ze draaide zich nog eenmaal om, 'De krantjes zijn uitverkocht' riep ze en verdween naar buiten, de ijzige vrieskou in op weg naar de volgende shot.

Een jongeman die naast mij zat lachte. Hij had een fris gezicht en zag er keurig uit. Hij droeg een pak en een stropdas en voor hem op de bar stond een leren koffertje. Niet het type jongeman dat je in deze kroeg zou verwachten. 'Een half uur geleden heeft ze die truc ook al op mij toegepast', zei hij en z'n stem klonk beschaafd en prettig. De jukebox was stil gevallen. 'Ken je haar?', vroeg ik maar hij schudde z'n hoofd. 'Ik kom hier voor de eerste keer'. Hij maakte het koffertje open en haalde een kladblok tevoorschijn en zei: 'Ik ben journalist.'
Ik wilde niet al te nieuwsgierig doen, maar hij zag de verbazing op mijn gezicht. 'Ik heb een afspraak voor een interview', zei hij en keek op z'n horloge 'Hij zal zo wel komen.'
'Hier in deze kroeg?', vroeg ik. Hij knikte. De dame achter de bar was inmiddels dichterbij gekomen en wees op het kladblok. 'Wat ga jij nou doen, je gaat toch geen klanten afleggen wel, je bent toch niet van de Sociale Dienst?'. Het wantrouwen had haar gelaat duidelijk getekend. 'Maakt U zich geen zorgen , mevrouw, ik heb alleen maar een afspraak voor een vraaggesprek met iemand.'
'Oh, Ja en met wie dan wel?' 'Met Prins Bernhard.' Nou die is al kassie weile hoor.' Ze snoof luid als een nijlpaard dat boven water komt. De jongeman aarzelde even voor hij antwoord gaf.
Toen zei hij ietwat bedeesd: 'Met Jezus, mevrouw.'
'Met Wie?' ze zei het met spot op haar gezicht.
'Met Jezus, Mevrouw'. Z'n antwoord was nu luider. 'Met Jezus van Nazareth, weet U wel.'
Even was ze stil, maar toen liep ze naar een hoertje aan de andere kant van de bar. 'Die kerel heeft een afspraak met Jezus Christus', ze wees met haar hoofd naar de journalist. Dat was niet tegen dovemans oren gezegd en het hoertje vertelde het aan een biljarter en die weer aan een pokeraar met een gouden ketting en die weer aan een kaartspeler en die weer aan een pooier en zo was de hele kroeg al gauw op de hoogte. Ik zag in de grote spiegel, dat er gegniffeld werd en ze sloegen zich hard op hun knieën van het lachen, ze waren wat van plan, dat was wel zeker.
Net op dat moment voelde ik een vlaag van tocht. Ik keek om en door het uiteengeschoven fluwelen gordijn kwam hij binnen. Een man van in de dertig in een lange winterjas met een vilten hoed op z'n hoofd. Hij keek enigszins verlegen om zich heen en mompelde een groet die in het geroezemoes verloren ging. De verslaggever was opgestaan en liep op de man af.
'Bent U Jezus?' vroeg hij voorzichtig, want hij was bang om een flater te slaan.

'Ja', zei de man, 'Ik ben Jezus . Jezus van Nazareth'. De dame achter de bar had de muziek nu zachter gezet, want ze was natuurlijk toch wel nieuwsgierig en de meesten in de kroeg hadden z'n naam dan ook gehoord. Ik was ook opgestaan , pakte mijn jas en bood de man die zich Jezus noemde mijn plaats aan. Hij had zijn hoed afgezet en legde die naast de hoed van de journalist, op een hoedenplank die boven een paar kleerhaken aan de muur was bevestigd. De twee zaten nu naast elkaar aan de bar. De bardame tapte een biertje en zette dat voor Jezus neer.
'De eerste is van het huis' zei ze ,'omdat het Kerstavond is'. Ze had zich nog dieper over de bar gebogen. Kennelijk wilde ze de man die zich Jezus noemde testen, maar hij was niet anders dan andere mannen en z'n blik bewonderde de tomeloze schoonheid van haar borsten. De verslaggever had nu een pen gepakt.
'Waarom wilde U mij spreken?' vroeg de journalist, terwijl hij het gelaat van de vreemde aandachtig betrachtte, zoals een rechercheur dat doet bij een verdachte. Maar hij kon niets vreemds waarnemen.
'Omdat U laatst een kritisch artikel over mij heeft geschreven', zei Jezus . Dat kon de verslaggever inderdaad niet ontkennen. Hij had Jezus een ongeloofwaardig figuur genoemd, een charlatan die over het water liep, zelfs een dode weer tot leven had gebracht en die beweerde dat z'n Vader wilde dat hij zich moest laten kruisigen, voor wandaden die door anderen waren gepleegd, waardoor die dus weer hun leventje, zonder schuld, voort konden zetten.
Hij had dat het toppunt van idiotie genoemd, want er is geen vader die dat tegen z'n zoon zegt maar er is ook geen zoon die zo'n opdracht zou accepteren, ook al was hij nog zo gehoorzaam. Ik had dat artikel toevallig ook gelezen en hoewel het nogal cru geschreven was, kon ik er wel achter staan.
'Ik ben U eigenlijk wel dankbaar', zei de man die zich Jezus noemde 'want het heeft ook heel lang geduurd, voordat ik begreep wat mijn Vader bedoelde. Weet U, ik hield ontzettend veel van mijn Vader en vertrouwde hem natuurlijk volkomen. Misschien heeft U wel hetzelfde gevoel over Uw vader'.
'Ik had inderdaad een fantastische vader' zei de journalist 'te jong gestorven, Kanker weet U.'
Hij vertrok z'n gezicht in een pijnlijke grimas en ik dacht even dat hij in woede zou uitbarsten. 'Dat spijt mij erg voor U' zei Jezus bedachtzaam en hij pauzeerde kort. Toen zei hij: 'Ik begreep later pas dat mijn Vader alle mensen als zijn kinderen beschouwde, hij had ze toch ook geschapen'. De reporter keek hem ietwat meewarig aan. 'Dat had hij dan wel iets beter kunnen doen, want er lopen heel wat mensen rond die absoluut niet deugen, ze bestelen je, bedriegen je , maken oorlog en desnoods vermoorden ze je.' 'Ja ', zei Jezus 'er is veel mislukt bij het scheppen van de mens. Mijn vader voelde zich dan ook schuldig. Hij

vond, dat je de mensen derhalve niet kon laten straffen voor die wandaden. Hij strafte zichzelf, door het liefste wat hij had voor die daden op te laten draaien zodat al die onvolmaakte mensen een nieuwe kans zouden krijgen. Hij hoopte natuurlijk , dat de mensen dat ook zouden begrijpen. Maar het heeft hem vreselijk veel pijn gedaan, want toen ik stierf daar op Golgotha, regende en bliksemde het vreselijk. Dat waren de tranen en het gekreun van mijn Vader.'
De journalist had geboeid geluisterd. Je zag hem nadenken, maar toen vermande hij zich en zei gelaten 'Ja, zo kun je het ook bekijken.' Maar er sprak geen overtuiging uit. Zelf stond ik vlak achter Jezus zodat ik goed kon horen wat hij gezegd had. Hij sprak met een rustige stem, zonder overdreven gebaren.
Jezus wendde zich weer tot de jongeman, nadat hij een slok bier had genomen. Ik zag hoe hij met z'n hand het schuim van z'n mond veegde.
'U schreef ook, dat ik mijn Vader eigenlijk zou moeten haten, maar haat zou mijn opdracht hebben bemoeilijkt en mij een nog dieper lijden hebben bezorgd omdat ik van mijn Vader hield, zoals elk kind dat doet'.
De verslaggever die eerst nog notities had gemaakt, was daarmee gestopt. De kinderlijke eenvoud die sprak uit de woorden van Jezus, hadden hem getroffen. Het gesprek zette zich voort en leek intensiever te worden. Maar ik werd afgeleid. Twee van de pokeraars waren achter ons komen staan en vanuit mijn ooghoeken zag ik hoe ze de hoeden van Jezus en de reporter aan de hoedenplank vastlijmden. Het was een geintje, dat altijd voor veel hilariteit zorgde en al menige hoed was aan flarden gerukt.
Ik hoorde nu, dat de twee aan de bar spraken over de zinloosheid van de dood, want je stond toch weer op en ook de wonderen passeerden de revue. Jezus sprak nog steeds met kalmte terwijl de jongeman zichtbaar opgewonden raakte.
Het hoertje aan de andere kant van de bar was langzaam onze kant uitgekomen en ik zag dat ze probeerde mee te luisteren. Het leek of ze zich in het gesprek wilde mengen, maar ze aarzelde. Ze keek me aan en met een licht knikje moedigde ik haar aan om te doen wat ze moest doen. Ze zette haar glas op de bar en met haar fel gelakte vingernagels tikte ze Jezus op z'n schouders. Toen hij zich omdraaide en haar aankeek, tuitte ze even met haar lippen, zette haar linkerhand in haar zij terwijl haar heup zich iets zijwaarts bewoog en vroeg toen op haar verleidelijkste manier: 'Hallo ,mooie jongen, ben jij wel eens verliefd geweest op één van die meiden , die altijd achter je aan liepen? Heb je wel eens gevreeën?' en terwijl ze dit zei, leek het wel of haar borsten naar boven welden . Haar gezicht was ongegeneerd sensueel. Ik zag dat de man die zich Jezus noemde glimlachte en als je goed keek, kon je zien dat hij bloosde. Trouwens het hoertje ook. Ze hadden, hoe zeg je dat , chemie… Het leek een eeuwigheid te duren, totdat het hoertje dicht tegen hem aan ging staan. Ze fluisterde iets, maar ik kon het

horen. Ze zei: 'Je bent een lieve jongen, maar wel stapelgek!!'. Toen pakte ze haar glas en wiegde weer terug naar de andere kant van de bar.

De journalist had zijn notitieboekje al opgeborgen. Hij wist genoeg. Wat viel er nog veel te schrijven. Dat de man, die zich Jezus noemde, een welbespraakt iemand was, die zijn kritische artikel had willen weerleggen. Zeer zeker ook een sympathiek iemand waarmee je lekker een borrel kon drinken en die oog had voor vrouwelijke schoon en dat een hoertje vaak een verschoppeling is en iemand die zich Jezus noemt dat zeker is, zodat ze elkaar wel sympathiek vonden. Maar dat alles veranderde z'n mening niet en hij vond nog steeds dat z'n artikel zo slecht nog niet was geweest en hij was niet van plan om daar nog op terug te komen. Hij trok zijn jas aan en ook Jezus had zijn lange winterjas van de kapstok gepakt. Ik keek enigszins gespannen toe en hoorde het onderdrukte gegiechel om mij heen. Toen Jezus zijn jas had aangetrokken, groette hij iedereen beleefd en pakte z'n hoed van de hoedenplank, zette die op zijn hoofd en verdween door de verschoten fluwelen gordijnen. Het was ineens doodstil geworden in de kroeg. Ook de journalist pakte zijn hoed. Maar toen hij de hoed van de plank wilde lichten, bleek die muurvast te zitten. Niemand lachte echter. De pooiers niet, de biljarters niet, de pokeraars niet, de kaartspelers niet. Toen bezwoeren de dobbelaars , dat zij ook de hoed van Jezus toch echt goed vastgeplakt hadden. Maar dat geloofden de anderen niet en zo ontstond er onenigheid en geschreeuw. Ineens stond het hoertje naast mij. In haar ogen glansden een paar tranen. 'Ik had dat niet moeten zeggen' zei ze. 'Zo gek was ie niet . Hij was eigenlijk…….' Maar ik kon haar niet meer verstaan, want de dame achter de bar had de muziek flink luider gezet. Een Amsterdamse smartlap overstemde het gekrakeel van de pokeraars, de kaartspelers , de biljarters en de pooiers. En allemaal begonnen ze weer mee te zingen. Luidkeels.
Want je wilt toch geen ruzie op Kerstavond!

Rinze, december 2014

KERSTBORREL IT FAR

Traditiegetrouw werd ook december jl. de Kerstbijeenkomst van de inwoners van It Far in de Poarte gehouden. Een mooie gelegenheid om elkaar eens wat langer te spreken dan de gebruikelijke korte begroetingen in de straat. Deze Kerstborrel wordt bij toerbeurt door twee bewoners georganiseerd en de invulling van de avond wordt steeds naar eigen inzicht gedaan. In tegenstelling tot de vorige keren toen het aanvangstijdstip rond 20.00 uur lag, hadden de initiatiefnemers van dit jaar (Gé en Hilde) gekozen voor 17.00 uur. De vijf in de klok zullen ze hebben gedacht.
Met heerlijke, zelfgemaakte hapjes, Prosecco, bier en wijn kwam de stemming er al snel in en werd het een zeer geanimeerde eindejaarsbijeenkomst.
Drie uur eerder beginnen betekende echter niet drie uur eerder eindigen. Pas tegen middernacht verlieten de laatste bezoekers de Poarte. De wandeling naar It Far voerde hen bovendien ook nog langs de kroegen van Ruben en Ary. Voor deze volhouders werd het dus weer een latertje, maar ook dat behoort zo langzamerhand bij de jaarlijkse traditie. Volgend jaar weer..... Hopelijk in de Poarte.

Niek Potma

KERSTAVOND MET DE KAAIEN

De tijd vliegt voorbij. Het spetterende optreden van de Sleattemer Kaaien, samen met de Tsjerkesjongers en de muziekvereniging Stêd Sleat op 14 december 2013 in de Grutte Tsjerke, ligt menigeen nog vers in het geheugen en vroeg bij velen om een vervolg in 2014.
Het had een mooie traditie kunnen worden als de Kaaien niet door een dirigentenwissel even een stapje terug moesten doen.
In het afgelopen jaar heeft een man de scepter gezwaaid, maar in het najaar kwam het bestuur van het koor tot de conclusie dat de progressie er een beetje uit begon te gaan. In goed overleg heeft men afscheid van hem genomen en, na een korte selectieronde weer een vrouwelijke dirigent aangesteld. Zij treedt echter pas in januari aan. Een 'stuurloos' koor derhalve, dat het Grutte Tsjerke-concert voor dit jaar maar even liet voor wat het was.
Om te laten zien dat de meiden ook op eigen kracht nog wel de nodige kerstsfeer op kunnen roepen, hielden ze een 'open avond' in hun repetitielokaal De Poarte.

Samen met het trio Caraid Cuimris brachten ze familie, buren, kennissen en geïnteresseerden in de kerststemming met
Stille nacht, heilige nacht, De herdertjes lagen bij nachte en tal van andere meezingers.
De Caraid Cuimris (Keltisch voor 3 vrienden, 24 snaren) bestaande uit Trijnie Ferdinands uit Sleat, Johan Overzet uit Warns en Thomas van Kessel uit Oudemirdum, zorgden daarbij voor de begeleiding en de coördinatie. Het valt waarachtig niet mee om 25, toch enigszins nerveuze vrouwen, synchroon te laten acteren. Maar, het moet gezegd, het schip bleek allesbehalve stuurloos.
De drie vrienden wisten niet alleen tijdens de begeleiding maar ook in de pauze en ná het optreden van de Kaaien de sfeer goed vast te houden. Gitaar, viool, mandoline, cello, piano, alles wat snaren bezat kreeg er van langs. De zelfgemaakte 18-snaars-resonantie-banjo was voor alle toeschouwers een eerste kennismaking van dit vreemdsoortige twee-armige apparaat. Dat laatste zal misschien ook voor het instrument hebben gegolden dat Johan tot slot ten gehore bracht. Met een doedelzak deed hij De Poarte trillen en blies hij de kerstballen bijkans uit de boom.
'Dat was het dan weer voor dit jaar,' sprak voorzitter Henriëtte aan het einde van de avond. 'Blijft u nog rustig nagenieten.'
Dat was niet tegen dovemansoren gezegd. Onder het genot van een drankje jamde het trio de gehele avond tot middernacht door. Zo gezellig kan het in de Poarte zijn!

Tot volgend jaar!!

Niek Potma

HJIR EN HJOED

Berne:
13 novimber 2014, Robin Gerben Jan, jonkje fan Bertus en Minke Bergsma, Burg. G.H. Mulierstrjitte 18

Berne om utens:
03 jannewaris, Tiemen Goof, jonkje fan Anita en Conrad Braber-Swart, Ychtenbrêge
27 jannewaris, Mia Lo Milou, famke fan Dirk Vlugter en Anouk Heeger, Oppenhuizen
07 febrewaris, Marc Lucas en Marissa Sophie, jonkje en famke fan Ilona van Roosmalen en Sybo Veltman, Balk

Sa lang troud:
12 maart, Henk en Hotske Brouwer - Ottema, Kapelstreek 220, 50 jier

Ferstoan:
04 febrewaris, Martien Swart, 53 jr.
11 febrewaris, Dirkje (Dukke) Verbeek – Pander, 82 jr.
15 febrewaris, Uilkje (Utie) Albada – van der Wal, 73 jr.

Ferstoarn om utens:
11 desimber 2014, Naeaentske (Ninnie) Peters- de Jong, Ljouwert,83 jr.
25 desimber 2014, Pietje Melchers-Smit, Krommenie, 81 jr
29 desimber 2014, Henderika (Riekje) Jongsma-Meinema, Balk, 86 jr.
05 jannewaris, Alie Feenstra-Kolhoff, Burgum, 74 jr
13 maart, Akke de Vries-Koopmans, St. Nyk, 91 jr

Ferhuze yn 'e stêd:
Engeline Visser nei Dubbelstraat 128
Maarten Brouwer nei Schoolstraat 167
Henk en Rita Rutgers nei Bakkerstraat 150

Ôfreizge:
Jesper Poortema nei It Hearrenfean
Douwe Frits Kuipers nei Wikel
Alisa Stekelenburg nei Ljouwert

Hawwe jo ynformaasje dy 't absolút net yn de rubryk 'HJIR EN HJOED' ûntbrekke mei, jou dy dan efkes troch oan 'e redaksje. Allinnich op dizze wize slagje wy deryn om de lêzers goed te ynformearjen oer alle mutaasjes. Ek bern dy 't om utens berne wurde, sille allinnich yn dizze rubryk pleatst wurde as dat efkes troch de âlders of pakes en beppes trochjûn wurdt of troch bygelyks in bertekaartsje te stjoeren.

IN MEMORIAM MARTIEN SWART

Martien is berne op 27 febrewaris 1961 te Wikel. Hy is in soan fan Gerlof en Antje Swart-Spoelstra, mei syn sus Kornelia en suske Aeltsje ha se seis jier yn Wikel wenne. Op Martien syn 4e jier binne se nei Sleat , nei de Voorstreek, ferhuze wêr 't syn bruorke Pieter berne waard. Gerlof en Antje hiene dêr earst in winkel en Gerlof siet op de SRV-wein. Letter waard dit bêd en brochje 'It Brechje'. Op syn 23e makke Martien in jongerenreis nei Eastenryk dêr't hy Janny Haan út Biddinghuzen kennen learde. De leafde waard yn 1985 besegele mei in houlik. Underwilens hiene se ek in hûs tawezen krigen op de Spanjaardsdyk. Dêr binne Anita en Kornelia berne. Trije jier letter ferhuzen se nei de Menno van Coehoornstrjitte dêr't Antje Martine berne is. Yn 1992 kochten sy it hûs oan de Breedstrjitte, dêr binne de twa jongste famkes berne: Janine en Trienke. Doe wie it gesin Swart wol kompleet. Martien wie wiis mei syn famkes, hy sei altyd: Wa't oan myn famkes komt, komt oan my!

Martien is yn 1980 begûn te wurkjen op de Súvelfabryk yn Sleat. Hjir hat er sa'n seis jier wurke. Dernei hat er yn Ljouwert by de CCF (no Friesland Campina) oan it wurk west as operator yn de poeier, earst yn de ploegetsjinst en letter yn de deitsjinst. De lêste jierren wurke hy as heftruckchauffeur op de ôfdieling 'Expeditie'. Martien wie in wurdearre kollega, op it wurk stie hy bekend as 'de Parel fan de Súdwesthoeke'.

Bûten it wurk om wie Martien ek drok. Achttjin jier lang hat hy koster west fan de Grutte Tsjerke, in echte gasthear. As de tsjerkerie de tsjerke yn kaam, joech er eltsenien in hân. Al de lytse dingen dy't der yn tsjerke

barre moasten, die Martien. In hiele soad dingen dêr't de minsken miskien wol net iens fan wisten dat se der wiene. Janny en de bern waarden der ek bij belutsen, helpe de tsjerke poetse of de boardsjes klear meitsje foar de sneins. Fierder wie der ek noch dwaande yn de rûnliedingskommisje en de jeugdtsjinstkommisje.

Martien wie yn murch en bonken in fuotbalfan. Sawat eltse sneon stie er grutsk lâns de line syn fuotbaljende famkes oan te moedigjen en as it noch efkes koe ek noch yn Sleat op it fjild sjen. Ek gie er graach nei de wedstriden fan SC Heerenveen. Letter die er dat 'yn funksje' as steward. Sels die hy de lêste jierren ek oan sport, sa gie hy twa kear yn de wike te fitnessen yn de Lemmer en gie hy geregeld te fytsen. Grutsk fertelde hy dan dat er wol fiifentweintich km fytst hie. It wie goed sichtber dat Martien lekkerder yn syn fel siet, hy rekke sels wat kilo's kwyt en hoechde troch it sporten net mear nei de fysio.

Martien wie soan en broer, mar op it foarste plak wie hy man fan Janny en heit fan fiif dochters, dêr wenne syn leafde. Martien hat lang de ienichtste man yn it pikehok west. Hy sei altyd dat de mannen fansels wol kamen. Wat wie Martien bliid doe't syn dochters ferkearing krigen, nêst dat er it wol gesellich fûn, wie it ek wol makkelik foar de kluskes yn en rûnom it hûs. Koest net sizze dat Martien twa rjochterhannen hie, mar wat holp hy graach. As syn miening earne oer frege waard, wie syn fêste útspraak; 'Ik bin mar knecht'. Martien wie in man fol grapkes, gjin dei gie foarby sûnder in *smile* op it gesicht yn syn oanwêzigens. Geregeldwei kaam hy wer mei nije útspraken op de proppen:'Sa binne dy dingen en oare dingen binne wer oars, 't Beste maar weer, je weet wat dit betekent en it is net te leauwen, mar ik ryd Mercedes Benz.'

As de froulju thús wiene of as hy earne op besite wie, frege er altyd; 'Hast ek nijs?' Sa bleau Martien altyd op de hichte fan al wat er om him hinne barde. Janny hat in frij hip mobyltsje, Martien fûn dit ek wol ynteressant. De bern wisten fuortendaliks wannear harren heit de tillefoan yn de hannen hie en oan it *'whatsappen'* wie, ek fia dy wei mocht er graach 'stange' en bleau der goed op de hichte fan syn gesin. Genietsje koe der fan de mominten as it gesin by elkoar wie mei jierdeis, mar ek mei de wykeintsjes fuort, dan wie Martien yn syn elemint.

Wat wie Martien grutsk doe er syn âldste dochter Anita wei jaan mocht op har troudei; hy wie sels in bytsje senuweftich. Hy hat enoarm genoaten fan de hiele dei. Doe't syn pakesizzers kamen, wie er hielendal grutsk. Wat koe er genietsje fan de beide jonkjes. In rûntsje fytse, ouwehoere, de *boks* en *highfive* leare, it koe him net gek genôch.

Dochs kaam der samar in ein oan Martien syn bestean. It hert is in ûnwis ding, der binne hielendal gjin klachten en dochs hâldt it der samar ynienen mei op. Sa is it gien op 4 febrewaris mei Martien, op paad nei syn wurk, ier en betiid, stie it stil.

Hy mocht mar 53 jier wurde.

Ongewild en onverwacht
Niemand had dit gedacht
's Morgens vroeg van huis
's Avonds niet meer thuis

Janny
Anita, Conrad, Jente en Tiemen
Kornelia en Johan
Antje-Martine en Richard
Janine
Trienke en Gerrit

IN MEMORIAM UTIE ALBADA- VAN DER WAL

Uilkje, zo luidde haar officiële, naam werd geboren in Spinhúspôlle te Lemmer op 28 december 1941 als vijfde kind van Kier en Foekje. Ze groeide op in een harmonieus gezin, waar recht-toe-recht-aan werd gesproken en er niet om heen werd gedraaid. Haar moeder schreef dan ook in haar Poëzie album:

Lieve Utie,
Wil je gaarne vrolijk leven,
Aan je ouders vreugde geven,
Utie volg dan deze raad:
Doe het goede en laat het kwaad.
Ter herinnering aan je Moeder

Na haar schoolperiode kwam ze te werken in de nettenmakerij in 't Leeg. Ze was later ook bus conductrice op de Zuid West Hoek en op het laatste deel van de route zat Thijs Albada in de bus. Hij was in dienst bij de marine-luchtvaart o.a. op vliegkamp Valkenburg. Thijs en Utie hebben elkaar dus ontmoet in de bus waar de romance opbloeide.
Op 6 oktober 1961 zijn ze getrouwd en kwamen ze te wonen in Wijckel. Pieter is

hier in 1965 geboren. Utie kon niet zo goed aarden in Wijckel, ze vond het er te stil. Zodoende verhuisde het jonge gezin in 1969 naar Sloten en kwamen in het huis van vader en moeder Albada te wonen.
In 1975 werd een zusje geboren; Yvonne. En zo was het gezin compleet. De beide kinderen groeiden op in een warm gezin. In 1979 werd Thijs afgekeurd en ging Utie schoonmaakwerk doen om zo het gezin te ondersteunen.

Thijs overleed op 14 mei 2002; zijn eerste kleindochter Kyra heeft hij nog meegemaakt. De tweeling Rinke en Sander werden in 2003 geboren en Utie sprong bij waar ze kon in het gezin van Yvonne en Pier. Ze was ook bijzonder trots op haar kleinkinderen. Dat die gevoelens wederzijds waren blijkt uit het feit dat de kleinkinderen haar in een paar kernachtige woorden omschrijven als:

Beppe was lief, zorgzaam, stond altijd klaar als je langskwam, is onvervangbaar, blij dat Beppe weer thuis was uit het ziekenhuis, wij nu wel verdrietig zijn maar dat Beppe altijd in ons hart blijft.
Ook had Utie een warme band met zoon Pieter. Pieter belde haar altijd tussen de middag even op en zondags gingen ze samen vaak een eindje rijden en ergens een broodje halen. Yvonne zegt: 'Us mem was mijn vriendin.' Ook was ze super trots op haar schoonzoon Pier.

Op donderdagmiddag ging Utie altijd naar vrouwenvereniging 'Bidt en Werk.' Aanvankelijk in de consistorie van de Hervormde Kerk en toen het groepje kleiner werd ging het bij toerbeurten bij de dames thuis. Dat was altijd *haar* middag. Ze keek hier altijd erg naar uit.
Verder hield ze ook van zingen en heeft jaren gezongen bij het Interkerkelijk Streekkoor Oudemirdum en later bij Horizon in Sint Nicolaasga.

Een opmerkelijk voorval voor iemand die eigenlijk nooit een glas alcohol aanraakte, was het volgende. Nog een Vicks Blue keelsnoepje en toen op weg naar de zangrepetitie. Bij de fabriek in Sleat stond de politie met een alcoholcontrole en uitgerekend Utie moest de blaastest doen. Geen probleem zou je zeggen maar de test wees anders uit. Ruim boven de maximale grens!! Met als gevolg veel te laat op de repetitie. Later bleek dat de blaastest niet tegen het scherpe effect van Vicks Blue was opgewassen. Daar is later nog vaak om gelachen.

Na een periode van afnemende gezondheid overleed Utie op de vroege zondagmorgen van 11 februari op de leeftijd van 73 jaar.
Het volgende gedicht werd voorgelezen tijdens de herdenkings-plechtigheid:

Nu jij er niet meer bent

Nu jij er niet meer bent is er een lege plek
voorbij zijn de mooie uren op jouw vertrouwde stek
Nu jij er niet meer bent is het stil en kaal
we gaan het missen jouw mooie verhaal
Nu jij er niet meer bent is er geen voorbij
omdat jouw liefde verder leeft in mij

De crematie heeft donderdag 19 februari jl. in het crematorium Sneek plaatsgevonden.

Met dank aan de familie Lip

IN MEMORIAM DUKKE VERBEEK-PANDER

Skreaun en yn 'e tanktsjinst foardroegen troch Henny.

Myn leave mem,

Mem is berne yn Warten, op 22 jannewaris 1933 as fjirde yn in rige fan sân.
Pake en beppe Pander wiene turfskippers op in skûtsje.
Wat ynhold, dat mem en har broers en sussen, om nei skoalle te kinnen, yn de kost moasten. Dat hat net altyd maklik west. Elke kear wer oare plakken, elke kear wer nije freonen en elke kear wer nije masters en juffen. Al mei al, hat mem 17 legere skoallen besocht!

Nei de oarloch binne se mei de hiele húshâlding oan 'e wâl kommen te wenjen.
En wol yn de Dûbelstrjitte yn Sleat. Pake en beppe hiene dit net better útsykje kind, want ek myn heit wenne yn de Dûbelstrjitte!
Heit en ome Henk, waarden maten en yn 1949 krigen heit en mem kunde oan elkoar.
Under it mom fan efkes te damjen by ome Henk, koenen heit en mem elkoar moai efkes sjen.

Nei sân jier ferkearing, binne se yn 1956 troud.
Dit gong net samar, der moast earst praten wurde mei pake Pieter.

Heit herformd, mem gerifformeerd, dit koe neat wurde.
De ferkearing rekke út, mar de leafde net, dy wie te sterk.
Pake Pieter gong oerstaach en mem waard herformd mei heit.
Der kamen fiif bern, dêr't mem as in wiere liuwinne oer wekke.
Letter kamen der ek noch 9 prachtige beppesizzers by en sels in oerbeppesizzer!

Heit en mem ha sa'n fjirtich jier in skildersbedriuw hân, wêrby't mem it behear oer de winkel hie. Dit naam in soad tiid, mar as der wat frije tiid oer wie, mochten se der graach op út.
Earst wie dat altyd mei alle bern op de boat. Letter, doe't de bern grutter wiene, mear nei it bûtenlân mei de auto of de bus. Mar de moaiste fekânsjes wiene dy op Terskelling, tegearre mei heit.

Dat it houlik goed wie docht wol bliken. Njoggenenfyftich jier ha se 'lief en leed' dield.
Mem wie in soarchsume mem, in ferpleechster gelyk, as ien fan de bern siik wie, hie se de 'gevleugelde' útspraak: ytst wol goed?
Wêrnei't der hearlike memmedingen kôke waarden. Parkes, smots, sop, in fiskje en gean sa mar troch. Ek mocht mem graach wat pleagje. Wy neame dat thús 'Panderstreken', dy't neffens my, ek erflik binne. En as wy sels in grapke úthellen, sei se steefêst: wat bist ek in spook net!

Om 2009 hinne sloech de grutte fijân ta, ALZHEIMER.
Dit soarge foar in ommekear yn mem har libben. En ek dat fan ús heit en ús.
Stadichoan wie it mem net mear dy't soarge, mar mem dy't soarch noadich hie.
Yn seis jier tiid hat dizze ferskriklike sykte mem feroare fan in sterke frou yn in skrikeftich fûgeltsje, fongen yn de koai fan Alzheimer. Al hat mem oan de ein ta sjen litten dat se noch altyd dy sterke frou yn har hie.
Wat binne wy bliid, dat troch de goede soarch fan heit, mem hearlik thús wenjen bliuwe koe.

No is it goed.
Mem hat rêst.
En is, sa't sy it sels leauwde, frij fan Alzheimer, by har himelske Heit.

As ik werom tink oan myn mem, fiel ik allinnich mar leafde.
Tank mem foar alles!

TANK

al is it each noch wiet fan triennen
it hert tilt op fan tankberheid
foar leafdefolle tagedienens
en waarme genegenheid
dy't wy ûnderfûn hawwe by it hinnegean
fan ús leave frou, mem en beppe

Dukke Verbeek-Pander

ûnbetinklik, safolle leave minsken
tankjewol allegearre

't wie as in kleurige reinbôg'
yn in donkere loft

fam. Verbeek

Foto: Sjouwe Leffertstra

Rust in de stad, de kortgewiekte lindebomen staan te popelen om uit te spruiten

UITNODIGING

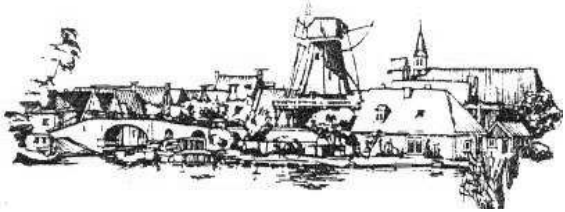

Plaatselijk Belang Sloten
Opgericht 23 mei 1945

Hierbij heb ik het genoegen om U – namens het bestuur van Plaatselijk Belang Sloten – uit te nodigen voor de algemene ledenvergadering Plaatselijk Belang Sloten op:

VRIJDAG 17 APRIL 2015 OM 20.00 UUR IN SCC DE POARTE

Agendavoorstel:

1. Opening door de voorzitter
2. Notulen jaarvergadering 11 april 2014 (op website www.destadsomroeper.nl)
3. Jaarverslag 2014 – 2015 (op website www.destadsomroeper.nl)
4. Verslag penningmeester
5. Verslag Kascommissie, mw. Hilde de Haan en mw. Adelina Lolkema
6. Aftredend kascommissielid mw. Adelina Lolkema, benoeming nieuw kascommissielid dhr. Kees de Groot
7. Bestuursverkiezing; dhr. Conrad Leegstra is aftredend en niet herkiesbaar. Kandidaten kunnen tot uiterlijk 16 april 2015 schriftelijk of per E-mail (plaatselijkbelang@sloten.nl) worden aangemeld bij de secretaris mw. Sietske de Graaf
8. Mededelingen verenigingen Sloten
9. Pauze
10. De Poarte (spreker: dhr. Menno Knot)
11. AED
12. Bosk en Greide
13. Parkeergelegenheid binnenstad
14. Project 11-fonteinen
15. Rondvraag
16. Sluiting van algemene leden vergadering door de voorzitter.

Sloten, maart 2015

Theo Vis, Voorzitter Plaatselijk Belang Sloten

DE JEUGDFOTO

Deze keer is het 'yn petear mei' Klaas Tromp, woonachtig met zijn vrouw Anke aan de Dubbelstraat 195.
Hij groeide op, op een boerderij binnen de stadswallen zo stond te lezen in de cryptische omschrijving in ons vorige nummer. Dat duidde op zijn opgroeien op de boerderij aan wat nu de Baanweg is, de Mallemok. Hoe Klaas zijn werk op de fabriek ervoer, kunt u verderop uitgebreid lezen. ***Zijn achternaam heeft hij gemeen met een vaderlandse zeeheld*** sloeg op admiraal ter zee, Maarten Tromp, uit de 16e eeuw. De vroegere weldoeners in de stad met de daarbij behorende gevelstenen heetten ook Tromp en dus moet de link zo duidelijk zijn.

De fles Stadsomroeperwijn gaat deze keer naar Foeke de Boer aan de Spanjaardsdijk. Namens de redactie van harte gefeliciteerd.

Uiteraard rekenen we weer op vele goede inzendingen bij de volgende jeugdfoto waarvan de cryptische omschrijving luidt als volgt:

Deze import Sleattemer
stond als 'rasechte Hollandse'
o.a. aan de wieg
van projecten als Sloten – 700
en peuterspeelzaal
'it Kidelstienstje'

Ze was vele jaren actief voor
school en kerk en is nog
steeds bezig met
vrijwilligerswerk.

Haar meisjesnaam was
afgelopen
winter veelvuldig in het
nieuws

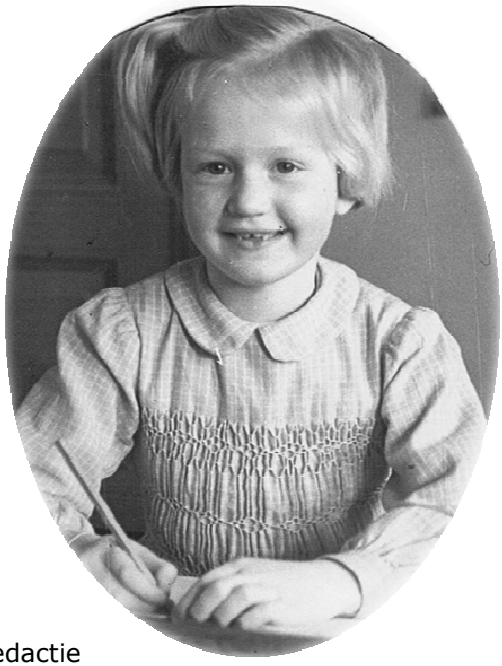

Als u denkt te weten wie dit 'lytse famke' op de foto is, kunt u de oplossing sturen naar info@destadsomroeper.nl of naar Redactie Stadsomroeper, Dubbelstraat 129, 8556 XE Sloten.

YN PETEAR MEI KLAAS TROMP

Hij noemt zich zelf niet zo'n prater. Vindt zichzelf ook niet zo bijzonder. Geloof is niet iets wat je in de kerk uitdraagt, maar vooral uitdraagt in je dagelijks leven. Mijn beeld over de fabriek heb ik in dit gesprek bijgesteld, ik leer van hem, vooral als het gaat om vernieuwingen in het productieproces. In dit petear, volgens zijn eigen zeggen, heeft hij nog nooit zo lang achter elkaar gesproken. De combinatie om in Sloten te werken en te wonen heeft voor hem heel goed uitgepakt. Hij hoeft niet alles te weten. Hij vertelt zelf ook niet alles. Net als bij hem thuis vroeger gaat het gesprek aan de keukentafel nog steeds veel over het werk. Een echte man in militaire dienst is hij niet geworden want "hij was er niet." Hij vertelt vol liefde over "de fabriek" als zijn werkgever. Hij is allergisch voor meel en kon daardoor op de "natte" afdeling komen te werken. Zijn eerste zoon, Walter, lijkt sprekend op hem. Deze vertelt ook niet alles. Zijn tweede zoon, Iebe, werkt ook in de fabriek en met zijn kleinzoon, Lukas, bezoekt hij de fabriek nog regelmatig. Zijn vaste eetpatroon: aardappelen, vlees en groenten. Wat hij van zijn ouders leerde en wat hij zijn kinderen bijbracht: "Gewoon zijn." Wat een boer niet kent, dat eet hij niet. Van Anke zijn vrouw heeft hij anders leren eten. Aan het woord een bescheiden, tevreden en vriendelijk mens.

Klaas: "Mijn ouders waren Watze Tromp en Trijntje Muizelaar. Zij kwamen uit Harich en Nijemirdum en zijn na hun huwelijk in Sloten gaan wonen. Wij waren met vier kinderen thuis. Klaske, ik, Cobie en als laatste Steffen. Wij speelden en werkten op de boerderij de Mallemok. Het was niet zo'n glorie tijd en wij kwamen niet veel de wereld in. Ik trok veel met mijn vader op. Tja, het was niet zo'n heel bijzonder gezin. Je leefde je leven en dat was het eigenlijk. Van vakantie hadden we nooit gehoord en televisie hadden wij ook niet. Kijk voor boeren is elk seizoen een verandering en daar houden boeren meestal niet van. Met stemverheffing. "Een keer per jaar gingen wij naar Leeuwarden, naar de veemarkt. Dat was ons uitje, daar leefden wij naar toe. Wij hadden alleen koeien. Tja, wat valt er over thuis te vertellen? Het aanmaken van de kachel was 's morgens een heel ritueel, maar ja, daar kan ik geen boek mee vullen. De eerste keer dat ik op vakantie ging, was ik 14 jaar. Met tante Cobe een week op pad. Wij spraken thuis eigenlijk alleen over het bedrijf, de koeien. 's Zomers was het hooien een hot item. Wij aten thuis heerlijk echt boeren eten. Niet teveel poespas. Op de lagere school

gingen wij wel eens een paar dagen weg, maar ik ging niet mee want ik was doodsbenauwd dat ik eten kreeg dat ik niet lustte. Mijn beste vriend was Dicky Alting. Ook speelde ik wel met Geert en Johannes Bakker. Verder was ik ook veel bij Thomas Oenema. Die zat op de Openbare school. Bij Dicky Alting kwam ik ook thuis over de vloer. In de weekenden woonde ik daar bijna. Wij konden goed met elkaar." Lachend; "Tja, we waren goede vrienden. Bij Dicky thuis heb ik geleerd, dat ik ook nee mocht zeggen. Mevrouw Alting sprak Nederlands en op een zondagmiddag vroeg zij aan mij: "Wil Klaas ook een kadetje? Ik had nog nooit van een kadetje gehoord en antwoordde:" Nee doe maar niet." Toen kregen de anderen een broodje en dat wilde ik wel. Daar heb ik dus ook andere woorden geleerd. Mevrouw Alting accepteerde het als je nee zei. Dicky en ik vermaakte ons goed, wij speelden bij de bosjes. Hutten bouwen, bruggen bouwen, al die dingen die andere kinderen ook deden. Tja, dat heb je ook al bij anderen eens beschreven."

Kun je iets vertellen over de sfeer thuis?
Klaas: "Niet zoveel bijzonders hoor. Wij waren thuis wel heel gelovig. Bij mijn vader zelfs heel streng. De christelijke gereformeerde kerk uit Oudemirdum. Mijn vader en mijn beppe gingen met de vader van Jacob op de Hoek elke zondagmorgen naar Oudemirdum naar de kerk. Toen

mijn beppe kwam te overlijden, is daar een einde aangekomen. Mijn moeder en de kinderen gingen hier naar de kerk, omdat er geen plek in de auto was. Mijn vader heeft zich later maar bij ons gevoegd. Van mijn vader heb ik bier leren drinken en roken geleerd en verder kon(mocht) er ook veel hoor. Bij mijn pake en beppe van vaders kant was het veel strenger. Streng gelovige mensen zijn uitgesproken in wat wel en niet hoort. Bij mijn moeder viel dat wel mee. Haar ouders waren ook veel liever voor ons. Toen ik wat ouder was, ging ik daar zaterdags ook veel naar toe. Pake had een grote tuin en dan maaide ik het gras en hielp mee in de groentetuin. Toen was ik zestien jaar. Toen mijn beppe overleed, moest de boerderij verdeeld worden. De boerderij was van mijn beppe en er waren vier kinderen. Het was voor mijn vader geen optie, om het over te nemen, dus moest de boerderij worden verkocht. Toen zijn wij in de Menno van Coehoornstraat komen wonen. Ik was *"dea ûnwennich"* (= heel erg heimwee, red.). Ik kon er maar niet wennen. Mijn moeder vond het prachtig, want wij kwamen in een splinternieuwe woning terecht. Wij kregen een douche en WC, die waren er destijds in de boerderij niet. Daar maakten we nog gebruik van een tonnetje. In dat nieuwe huis, was het een hele openbaring. Dat nieuwe huis gaf veel meer luxe en minder werk voor mijn moeder, maar ook voor mijn vader. Mijn moeder hield van handwerken en breien en mijn vader ging veel meer in het huishouden doen."

Schoolcarrière?

Klaas*:* "Op de lagere school was ik een dromer, ik keek meer naar buiten dan ik de lessen volgde. Naar school gaan was de grootste ramp die mij kon overkomen. De lagere school, dat ging nog wel, maar daarna gingen de meesten naar de ULO. Ik wilde wel graag naar de ambachtsschool, maar mijn ouders wilden dat niet. Dat was erg dom van mij om dat te denken. Ik moest naar de ULO. *"Dan leerde je wat, kwam je op kantoor en dan betekende je wat"* Nadrukkelijk zegt Klaas erbij: "In de visie van mijn moeder hoor. Die wilde wat meer voor mij. Volgens haar kon ik op de ULO meer bereiken. Achteraf gezien had ik misschien op de ambachtsschool meer bereikt. Ik was eigenlijk altijd met mijn handen bezig. Je had hier een groetenboer van der Goot. Van hem kreeg ik alle lege sinaasappelkistjes en daar maakte ik aanrechtkastjes van. Heel veel mensen hadden toen een aanrechtkastje van mij." Lachend legt Klaas uit hoe hij die maakte. "Gordijntje ervoor en klaar. Daar kreeg ik een kwartje voor. Veel heb ik in de praktijk geleerd.

Met zestien jaar ging ik al aan het werk bij Gilliam, een zeilbotenverhuurbedrijf met BM-ers. Daar was ik altijd bezig met opknappen. Als ik maar iets met mijn handen kon doen. In het laatste jaar van de ULO ben ik ermee gestopt. Tegen mijn maten zei ik: "Zeg maar dat ik ziek ben. Dan stapte ik onder schooltijd naar Gilliam en als de school weer uit kwam, fietste ik weer braaf naar huis, deed de overall

aan en dan ging ik weer naar Gilliam toe. Dat ging goed totdat de directeur van de school op ziekenbezoek kwam. Mijn moeder viel van verbazing achterover". Lachend:" Ik wilde wel van schaamte in het keukenkastje kruipen, want dat was niet leuk. Maar ik wilde niet meer naar school. Ze hebben toen wel op mijn ingepraat, dat ik het moest proberen en dat het anders niet goed met mij kwam. De volgende dag heb ik alle boeken ingepakt en ben naar de schooldirecteur gegaan en heb gezegd: "Alstublieft, ik wil niet meer. Wij hebben elkaar de hand gegeven en afscheid van elkaar genomen. Ik moest er wel voor zorgen dat ik werk had."

Aan het werk?

Klaas: "Onze buurman: Henk Pander werkte bij Douwe Egberts, die heeft gelijk dezelfde dag gebeld. Als hij iemand inbracht bij Douwe Egberts, dan kreeg hij een premie. Ik werd aangenomen en daar stond ik als jong ventje tussen 150 dames en tien getrouwde kerels. Als de meisjes naar me keken, kreeg ik een verschrikkelijk rood hoofd. Zo verlegen was ik en dat hadden ze heel snel in de gaten." Nog steeds lijkt Klaas wat ontdaan over deze periode "Oh, oh, oh, wat was die eerste maand zwaar. Wel kreeg ik een hele vriendelijke machinebaas en die heeft mij erdoor heen gesleept en de meiden een beetje koest gehouden. Al heel snel werd ik reserve machine baas, omdat ik de enige jonge man was. PRACHTIG was dat, ik had de controle over alles. Na een jaar moest ik naar de tabakszolder onder het mom dat ik moest leren en het bedrijf leren kennen. Hartstikke goed bedoeld, maar toen had ik het snel bekeken. Gilliam, kreeg een nieuwe loods in de nieuwe jachthaven en daar kon ik wel komen werken. Bij Douwe Egberts heb ik ontslag genomen. Dat hadden ze niet eerder meegemaakt, dat iemand opstapte. Zo ben ik in de botenbouw terecht gekomen. Financieel was het wel een aderlating, maar ik was vrijgezel, leuk werk was voor mij veel belangrijker. Mijn grote baas en voorbeeld was Hendrik Spoelstra. Van

hem mocht ik geen 'jo'zeggen, maar Hendrik en 'do.'Dat was wel wennen, ik sprak namelijk een oudere altijd met u aan. Thuis ook. In die tijd haalde je het niet in je hoofd om jij tegen een oudere te zeggen. Dat was uit den boze. Van Henk heb ik veel geleerd en heel veel plezier mee gehad. Fetze Schotanus was er timmerman. Dat was prachtig. Ik moest tussen door ook nog in militaire dienst en werd geplaatst in Nieuw Millingen: een radarcentrum van de luchtmacht. Dat was een ramp. Nog nooit had ik met de trein gereisd. Ik stond in Heerenveen op het perron en wist helemaal niet waar ik heen moest. Gelukkig trof je onderweg allerlei mensen die ook voor de keuring moesten. Na een periode in Nijmegen voor een opleiding ging ik naar Nieuw Millingen. Daar stonden drie radars. Dus voor drie radars was er een peloton soldaten. Twee radars waren buiten spel, die werden niet meer gebruikt. De koude oorlog was op zijn retour. Er waren honderd soldaten en voor dertig man werk. Soms ging ik er vier dagen heen en werkte voor de overige tijd op de jachthaven. Militaire dienst was een poppenkast… ik heb veel frikadellen gegeten…
Na Giliam ben ik bij Sprik en Visser aan de slag gegaan. Zij namen het bedrijf van Gilliam over. Dat waren casco bouwers. Daar kwam de Stavokruiser vandaan en daar heb ik dankbaar gebruik van gemaakt. Toen ik daar een paar jaar werkte, heb ik in mijn vrije tijd een eigen boot gebouwd. Zodoende beschikte ik al op jonge leeftijd over een boot. Met behulp van collega's heb ik de boot in elkaar gezet en afgetimmerd. Toen was ik tweeëntwintig jaar. En destijds kon ik nog geen geld van de bank lenen omdat ik geen onderpand had. Toen heeft Sprik mij geholpen en ervoor gezorgd dat ik het geld, f. 5000, - kon lenen. Daar kon ik materiaal voor kopen en de betimmering heb ik met overuren betaald. Ik ben altijd heel trots geweest dat ik die boot heb gebouwd. We hebben de boot al een aantal jaren geleden verkocht want niemand wilde meer varen en ik kreeg er steeds meer werk van."

Bij de fabriek aan de slag?

Klaas: "In de botenbouw werd de concurrentie ook steeds sterker en toen kwam de functie van gemeentemedewerker vrij. Daar hebben Fetze Schotanus, Johannes Mous en ik alle drie op gesolliciteerd. Johannes is het geworden. Gestimuleerd door Anke heb ik daarna gesolliciteerd op een advertentie bij de fabriek. Daar ben ik aangenomen en moest ik vier jaar lang één dag per week naar school. Dat was de voorwaarde en daar heb ik voor getekend. Ik ben begonnen aan de lopende band en als snel werd ik assistent poedermaker. Dan ga je voor het werkproces alle controles bij langs. Er werkten destijds meer dan honderd man bij de fabriek. Toen reden de gehele dag vrachtwagens met tonnen aan vracht af en aan. Alles moest handmatig gestort worden. Sinds de jaren '50 was het een droogfabriek voor veevoeder voor kleinvee. In de afgelopen vijftig jaar is er steeds meer geautomatiseerd. Wat vroeger handmatig

ging, is nu allemaal geautomatiseerd waardoor nu nog slechts dertig mensen bij de fabriek werken. De fabriek is altijd belangrijk geweest bij het verwerken van het laatste restproduct, de wei. Op een gegeven moment is besloten om de wei te gaan drogen, want voor kalveren is dat goed voedsel. Nu drogen ze alles wat overblijft. Niets is meer handmatig. Vroeger moest je de juiste combinatie zien te bewerken van voldoende eiwit en vet, qua voedingswaarde is die combinatie voor jong vee belangrijk. In Deventer, in de collega fabriek, voegen ze er nog vitaminen aan toe. Dat ging voorheen handmatig en is nu ook geautomatiseerd. Het is een heel interessant bedrijf en heel slim als het gaat om automatiseren van productieprocessen. Ze willen nu weer uitbreiden. Het draait als een trein. Het zou voor Sloten verschrikkelijk zijn als de fabriek verdwijnt. Je kunt wel zeggen dat het een rotgebouw is, maar alles went. Het is zo lelijk, dat het erbij hoort. Vroeger toen iedereen er werkte, kon je geen kwaad woord over de fabriek horen. En naarmate er minder mensen uit Sloten werken, hoe luider de roep dat de fabriek weg moet. Vroeger was het zo als de heer Veldman (voormalig directeur) iets wilde, dan kwam het voor elkaar. Dat is nu niet meer zo. Toen was er nog een directeur, die je aansprak met u. Nu zijn er managers en je zegt Peter en jij. Maar ja, het waren andere tijden. Als automatiseren van het productieproces je ding is, heb je een prachtige baan. Overigens, de CCF in Leeuwarden regelde alle zaken ook als het om bijvoorbeeld verbouwingen ging, dan werd daar alles geregeld. Ik heb er altijd met veel plezier gewerkt. De fabriek heeft ook goede regelingen zoals de 58-plus regeling. Later kon ik in de twee- ploegendienst. Ze houden goed rekening met oudere werknemers. Want daarvoor is vijf-ploegendienst zwaar. Het geeft wel extra inkomen, maar dat weegt niet op tegen vrije tijd. Ze hebben zelfs goede afbouwregelingen. Kortom, de fabriek is een goede werkgever."

Anke?

Klaas*:* "Bij meisjes was ik heel verlegen. Anke kende ik al van de lagere school. Wij hebben wel eens wat geprobeerd, maar toen lukte het nog niet. De klik die was er niet. Op een gegeven moment zaten we bij Henk Rutgers in Taveerne het Bolwerk. Zij woonde toen ook al in de nieuwe buurt (Mulierstraat, red.). Toen vroeg ik aan haar: Zullen wij die kant

op? Tja, wat ik zo leuk vond aan haar? De klik was er". Lachend: "Zo ging dat. We zijn in 1977 getrouwd en hebben een jaar verkering gehad. Liefde op het eerste gezicht was het natuurlijk niet, want we hebben het wel vaker geprobeerd. Maar later, toen was het raak en de vonk sloeg over. Wij zijn vanuit ons ouderlijk huis getrouwd en hebben niet samen

Klaas en Anke op de boot

gewoond." Uit de woonkamer wordt Klaas door Anke gecorrigeerd met de opmerking: "We hebben op de boot samengewoond." Klaas: "Mijn ouders waren wat ouderwets en wilden graag dat wij in de kerk trouwden en dat hebben wij ook gedaan. Destijds hadden wij het idee, als we trouwen in de kerk, dan willen wij er ook vaker naar toe gaan. Maar we hadden een heel ouderwetse dominee, die deed ons bijna in de ban met zijn preek. Toen wij trouwden, was er net die treinkaping in Wijster, in Drenthe. Hij heeft bijna niets over de bruiloft verteld maar had alleen aandacht voor die treinkaping. Wij kwamen de kerk uit en Anke en ik reageerden beiden: *Noait wer.* Dat gaf voor ons de doorslag. Maar goed daarna het feest in de Mallemok. Destijds was de eigenaar Theo Goïnga. Een bijzondere man, want als hij geen zin had, dan kwam hij gewoon niet. Voor ons dus wel spannend. Maar gelukkig had hij voor ons de rode loper uitgelegd.

Toen ging ik meer verdienen en konden we samen dit huis aan de Dubbelstraat kopen en dat hebben we zelf opgeknapt. In eerste instantie hadden de ouders van Anke dit voor zichzelf gekocht, maar de beppe van Anke kwam hier eerst wonen en wilde hier niet weg. Toen hebben de ouders van Anke op de Varleane een huis gekocht en zijn daar gaan wonen. En wij schreven ons in voor een woning in de Mulierstraat. Toen beppe naar Talmahiem verhuisde, zijn wij op verzoek van de ouders van Anke hierin getrokken. Zoals ik al vertelde, hebben we alles opgeknapt en dit huis gekocht. Eerst alles gesloopt en stukje bij beetje alles weer opgebouwd. Er was hier geen douche en een fatsoenlijke keuken. In 1980 is Walter hier geboren en Iebe daarna in 1982.
Anke heeft meer dan vijftien jaar bij Dicky en Arendje in de snackbar gewerkt en omdat ik in ploegendienst werkte, kon ik toen gemakkelijk de kinderen van en naar school brengen. Walter ging bracht ik dan bij Dicky en Arendje, dan speelde hij daar mooi in de kamer."
Vol trots: "Ja, beide jongens hebben het met de handen werken wel van mij. Walter met zijn constructiebedrijf en Iebe in de programmering in de fabriek. We gingen er ieder weekend met de boot op uit. Dat is al in de wieg begonnen heeft tot aan een jaar of vijftien geduurd. Op de lagere school van de jongens haalde Anke de kinderen op en was ik al op de boot te vinden. Dirk Vlugter – een vriend van Iebe- ging ook bijna ieder weekend met ons mee. Als Anke met het eten aan de slag ging, ging Dirk al in de hoek zitten. Hij vond het heéééérlijk een gehaktbal met aardappelen en groenten." Lachend: "Zo mooi hè, dat hij zo kon genieten van "echt Hollands eten." Soms gingen we In de weekenden weg met Dicky en Arendje. Die vriendschap is heel lang gebleven. Wij zijn ook een aantal keren met hen naar de eilanden op vakantie geweest. Vanwege het verschil in hobby's zien wij elkaar nu minder maar we zijn lang met elkaar opgetrokken. Dicky is gek op voetbal. Een jaar heb ik op voetbal gezeten maar nooit een wedstrijd gespeeld. Ik trainde op klompen. Nee, een voetbal man ben ik niet."

Andere hobby's?
***Klaas**:* "Ja, ik heb vijfentwintig jaar bij de brandweer gezeten met Hendrik Spoelstra, Feike Oenema, Hendrik de Jong, Hylke Jan de Jong, Bertus Dijkstra en Wouter de Vries, Eerst nog samen met Hylke Jan zijn vader, Tjipke. Prachtig was dat. Twee keer heb ik een brand geblust. In Wijckel de boerderij van Johannes Mous en de boerderij van Janus Visser aan de Spanjaardsdijk. Dat zijn de twee grootste branden. Ja, het is wel eens sneu voor de brandweer, dat ze zo weinig branden meemaken. " Lachend: "Tja, rendabel is het niet, maar vanwege het monumentale karakter van Sloten is de brandweer er gelukkig nog steeds. Toen heb ik ook al heel snel mijn EHBO-diploma gehaald. Samen met mijn broer en Hendrik de Jong was ik één van de eersten. Nu heb je allemaal BHV-ers en bij veel bedrijven is dat verplicht maar destijds was het vrijwillig.

We hadden destijds ook een brandweer op de fabriek. Dat was net comedy capers.

Walter en Iebe op de boot

Ook was ik tien jaar bij de schutterij na de oprichting van Sloten 700.
Mijn grootste hobby nu is oppassen op Lukas, mijn eerste kleinkind. Als ik hem zie, dan smelt ik, elke keer weer. Regelmatig ga ik met hem naar de fabriek. Prachtig, hoe hij geniet van de lift. Wij passen een dag in de week op. Ach ja, Hilde, elke keer als ik hem ophaal dan stralen we allebei. Naast je eigen kinderen is een kleinkind toch het mooiste cadeau wat je in je leven krijgt. Nou ja, nu heb ik genoeg gesproken.

Hilde de Haan

POST VAN LEZERS

Enkele reacties die de redactie deze keer bij de inzendingen van de jeugdfoto ontving, willen we met u delen omdat ze erg leuk zijn en de ‘yn petearen mei ’ blijkbaar bij meerdere mensen herinneringen aan vervlogen tijden oproepen.

Beste redactie,

Ik ben wat laat, maar het "lytse jonkje" rechts op de foto in de Stadsomroeper van december 2014 is Klaas Tromp. We zaten bij elkaar in de klas op de "School met den Bijbel" van 1957-1963 en daarna gingen we ook nog samen naar de Chr. ULO in Balk. En volgens mij is het "jonkje" links op de foto Gurbe Deinum uit de Koestraat. Gurbe zat ook bij mij in de klas op de basisschool.

Wat betreft het "petear mei Pieter Risselada" doet het mij genoegen dat mijn snelheid destijds indruk op hem heeft gemaakt. Wat betreft mijn sterkte bedoelt hij waarschijnlijk mijn fysieke kracht, maar dat zegt nog niet alles in het leven heb ik ondertussen wel geleerd.

Misschien nog een aardige anekdote voor de Stadsomroeper:
In oktober 2014 waren mijn vrouw Marjan en ik 40 jaar getrouwd. Voor het opluisteren van het feest had mijn zoon Jan van onze geboortehuizen en de andere huizen waar we gewoond hebben een filmpje gemaakt. Zo ook van mijn geboortehuis Dubbelstraat 188. Hij deed dat echter op een wat ongebruikelijk tijdstip. Op een zondagmorgen rond half acht struinde hij daar wat rond met camera. Willem van der Goot had dit vreemde gedrag van mijn zoon gezien en kwam naar buiten om die snuiter eens te vragen wat de belangstelling voor zijn woning te betekenen had. Na uitleg was alle wantrouwen bij Willem verdwenen en nodigde hij mijn zoon uit om ook binnen nog een kijkje te nemen. Helaas had zoon Jan daar geen tijd voor want hij moest om acht uur in Elahuizen zijn om instructie te geven op zeilschool "Allemansend".

Met hartelijke groet,
Sico Bouwsma
Maastricht

Beste redactie,

Als "Sleattemer om utens" lees ik de Stadomroeper met nog meer belangstelling als het gaat om onderwerpen en personen die ik me herinner. Ik twijfel er dan ook niet aan, dat dit Klaas Tromp en Gurbe Deinum zijn. De omschrijving van Klaas had ik toen nog niet gelezen, maar bevestigt dit wel. Mocht de volgende keer de vraag zijn wie het andere "lytse jonkje" is, dan heb ik mijn antwoord alvast gegeven…….
Met vriendelijke groet,

Bokke Klijnstra
(toen woonachtig op Heerenwal 67, nu woning Kees en Tine de Groot)

LENTE, DAAR ZIT MUZIEK IN ♫ ♫

Al vliegen de hagelstenen en sneeuwvlokken ons soms nog om de oren, toch heeft het vrouwenkoor De Sleattemer Kaaien het voorjaar in de bol. Want er wordt op dit moment druk geoefend voor het **Lenteconcert** op zondagmiddag 31 mei a.s. Medewerking aan deze middag zal verleend worden door het inmiddels bekende **trio Caraid Cuimris.**
Zij verleenden ook hun medewerking op onze 3e Kerstmeezingavond op 15 december jl. in een bijna uitverkochte Poarte. Prachtig dat er zo velen gekomen waren om naar de aloude bekende kerstliederen te luisteren en te zingen.
Trio Caraid Cuimris speelt en zingt vooral Ierse liederen en onze plaatselijke violist Trijnie Ferdinands speelt hierin de eerste viool.

Nadat op maandag 5 januari jl. de algemene ledenvergadering werd gehouden, ging het koor op 12 januari verder met een frisse start. Want vanaf deze dag staat er een nieuwe dirigent voor ons koor, nl. Saskia Heeringa uit IJlst. Zij heeft ruimschoots haar sporen in de muziekwereld verdiend, zodat het bestuur denkt dat zij een hele goede muzikale vrouw binnen gehaald heeft.
Het koor is nu ruim 2 maanden verder en maakt leuke sprongetjes voorwaarts, aldus de dirigent. En blijkbaar heeft ons koor aantrekkingskracht, want we mochten drie nieuwe leden verwelkomen. Ons koor telt nu 29 leden en daar is het bestuur enorm blij mee.
Na het Lenteconcert, waarvoor natuurlijk een ieder hierbij van harte uitgenodigd wordt, zal in de 1e week van juni weer de Anjercollecte gehouden worden van het Prins Bernhard-cultuurfonds. Vorig jaar collecteerden de leden van muziekvereniging Stêd Sleat en dit jaar is het onze beurt weer. Hopelijk laat u de leden van ons koor niet met lege handen op uw stoep staan! Het geld, één derde van de opbrengst mag het koor zelf houden, hebben we bijzonder hard nodig. Want zoals u wellicht uit de media hebt vernomen, stroomt de subsidie uit de gemeentelijke kraan nog maar h-e-e-l l-a-n-g-z-a-a-m en dat is bijzonder jammer!

Klaartje Lubach

‘ALLEEN NOG EEN OUDE RADIOCURSUS DUITS´

Tentoonstelling in het museum over het dagelijks leven in de Tweede Wereldoorlog

U weet het misschien al: met de nieuwe tentoonstelling in ons museum zullen we 70 jaar na de bevrijding terugkijken op het dagelijkse leven in Sloten en omgeving gedurende de Duitse bezetting. We willen een beeld schetsen van hoe de mensen zich hier in de oorlogsjaren zo goed mogelijk probeerden te redden. We hebben daarvoor ook een oproep verspreid voor materiaal: bijzondere voorwerpen, foto’s.
Dat heeft al heel wat moois opgeleverd, maar misschien wilt u toch nog eens nadenken en kijken of u misschien toch iets interessants heeft? Het komt namelijk best vaak voor dat mensen op onze vraag eerst antwoorden dat ze niets meer hebben uit die tijd, en zich dan vervolgens later herinneren ‘Ja, alleen nog een oude radiocursus Duits’ (zie foto).

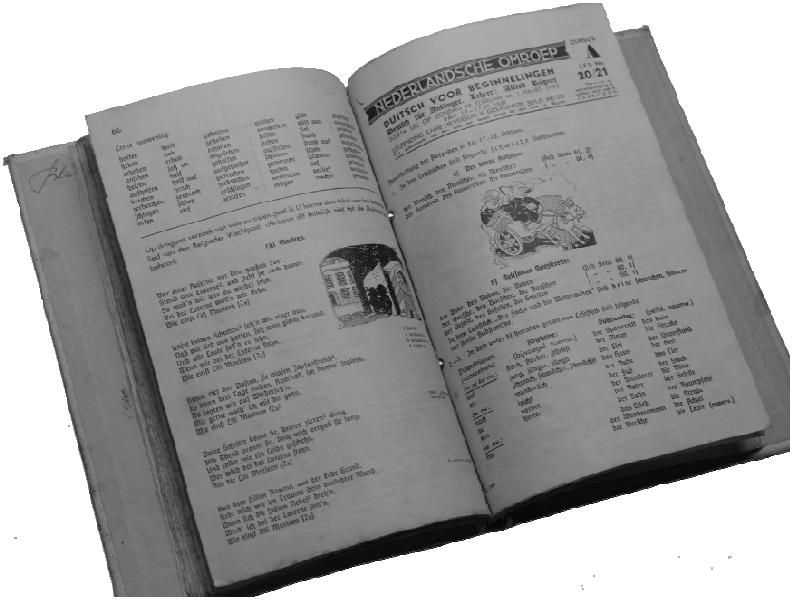

Zoiets is natuurlijk juist prachtig en precies wat we zoeken!
We kunnen dergelijke vondsten dan weer koppelen aan materiaal dat we gevonden hebben in het archief van de gemeente uit het begin van de oorlog. Want wat schrijft al op 26 mei 1940 onze ‘eigen’ Commissaris der Koningin in de provincie Friesland Baron van Harinxma thoe Slooten , wiens portret boven de trap in het museum hangt?

"Gevraagd is ter bespoediging van de behandeling der aan het veldcommando te Leeuwarden te richten stukken deze zoo mogelijk in de Duitsche taal te stellen. Ter bevordering van een goede gang van zaken, welke in het belang is der bevolking verzoek ik U zoo eenigszins mogelijk aan dit verzoek te voldoen."

Blijkbaar was dat verzoek niet voldoende, want op 18 september is de toon dwingender en schrijft hij dat bij "alle stukken een op een behoorlijke wijze in de Duitsche taal gesteld afschrift" dient te worden bijgevoegd.

Foto's

Zo kan het ook het voor onze tentoonstelling bijzonder interessant zijn als U nog eens door oude fotoalbums uit uw familie zou willen bladeren. De foto's hoeven niet per se van heel goede kwaliteit te zijn. Onderstaande foto met het bord 'Auskunftstelle K' is bijvoorbeeld niet heel scherp, maar toch interessant.

Of u denkt misschien dat er op foto's uit die tijd niets van de oorlog te zien. Maar dat is op zich ook al interessant. We zijn blijkbaar met z'n allen vergeten dat er aanvankelijk aan eten en kleding eigenlijk geen gebrek was. Het ging toen ook vrij goed met Nederland: geen grote werkloosheid meer, boeren kregen goede prijzen voor hun producten. Dus ook die foto's zijn heel erg de moeite waard! Onderstaande foto

kregen we van Moni Put uit Sint Nicolaasga (staand, 2e van rechts). Het is een klassenfoto van de katholieke huishoudschool in Joure, gemaakt in 1943. Met dergelijke foto's zijn we heel blij!

Van Sietske Lolkema kregen we ook dit treinkaartje waarop een familielid in het kader van de Arbeidseinsatz naar zijn bestemming in Duitsland reisde.

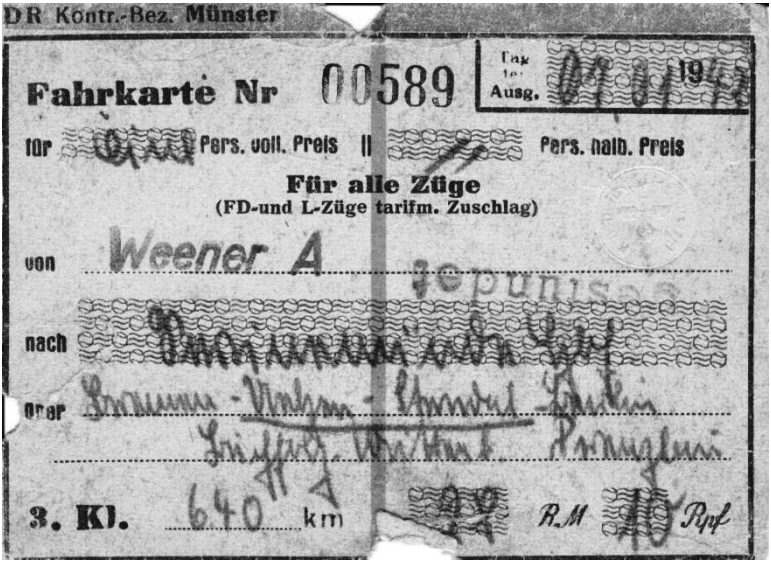
DR Kontr.-Bez. Münster

Fahrkarte Nr 00589 Tag der Ausg. 1943

für Pers. voll. Preis II Pers. halb. Preis

Für alle Züge
(FD-und L-Züge tarifm. Zuschlag)

von Weener A

nach

über

3. Kl. 640 km RM Rpf

Getrouwd werd er uiteraard ook in de oorlog. Op de volgende foto staan de ouders van Sietske Lolkema, die trouwden op de laatste dag dat er daadwerkelijk gevochten werd: 14 mei 1940.

In de stukken van de gemeente zitten ook veel brieven over de aanschaf van gymtoestellen voor de gymnastieklessen die de bezetter verplicht stelde. Heeft iemand daar misschien foto's van? Of van de veldwachter voor wie onze burgemeester een niet-joodverklaring moest afgeven – wat hij eindeloos heeft uitgesteld?

Opening
De opening van de tentoonstelling vindt plaats op 17 april, om 16.00 uur. Dat is niet toevallig ook precies de dag dat Sloten bevrijd werd. U bent bij deze van harte uitgenodigd om dat samen te komen vieren.

Museum Stedhûs Sleat

ONDER DE SCHANS

"Blinder!", gromde Kobbe Rinnema.
Zoals bekend werkt Kobbe bij aannemer Bonnema, die in 2014 lang aan 't werk was op de Schans van Sloten. Hij zorgde voor een nieuwe parkeerplaats, een verbeterd pad en naast de kerk een soort podium. Het was daar dat Kobbe zijn verwensing uitte, want al gravende naast de kerk, in juli, schoot hij ineens met de linkervoet in een gat. En hij schok nog eens toen het gat zo snel afbrokkelde dat hij er bijna instortte. En zijn verbazing groeide nog verder toen hij geluiden van stenen op metaal hoorde, uit dat gat.

Sloten had tot ca. 1580 een Heer van het Harinxma geslacht. Homme was de laatste. Zijn voorouders
Haring, Agge en Watze hadden in de 13e eeuw een Stins gebouwd, waar nu de R.K. Sint Fredericuskerk staat. Verdediging was belangrijk want de Vetkopers hebben Sloten, als bolwerk van de Schieringers, vaak aangevallen, zoals bij de belegeringen van 1420 en 1486. Rondom de Stins was een flinke gracht, zoals oude kaartjes laten zien. "Voor aan 't Waar", nu de Kapelstreek, was dus veel korter dan nu.

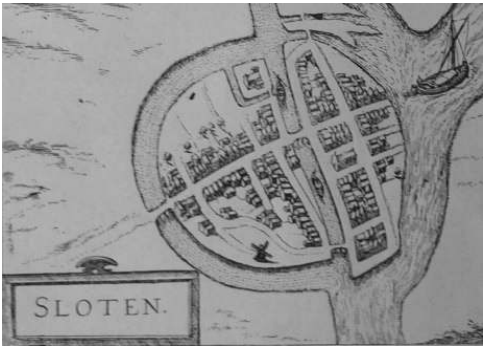

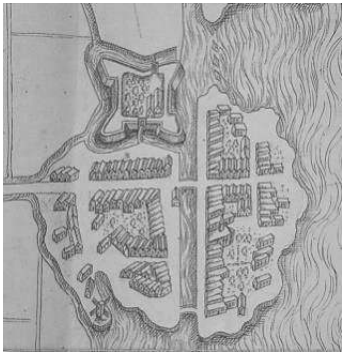

Tot woede van Homme's weduwe, Doed van Mockema, hebben soldaten bij het aanleggen van de Schans, op bevel van Caspar de Robles, bouwmaterialen van bij de Stins ontvreemd. In 1582, toen de fortificaties verder uitgebouwd werden in opdracht van Bernhard de Merode, ging zelfs de oude Stins eraan. Er ontstond een lege plek, met alleen een baken voor de jaarlijks duizenden vrachtschepen die Sloten eeuwen lang de belangrijkste Friese Havenstad maakten. Vervolgens had het geslacht Tromp daar een scheepshelling, zoals gememoreerd in een gevelsteen vlakbij de huidige kerk en te zien op een jongere kaart:

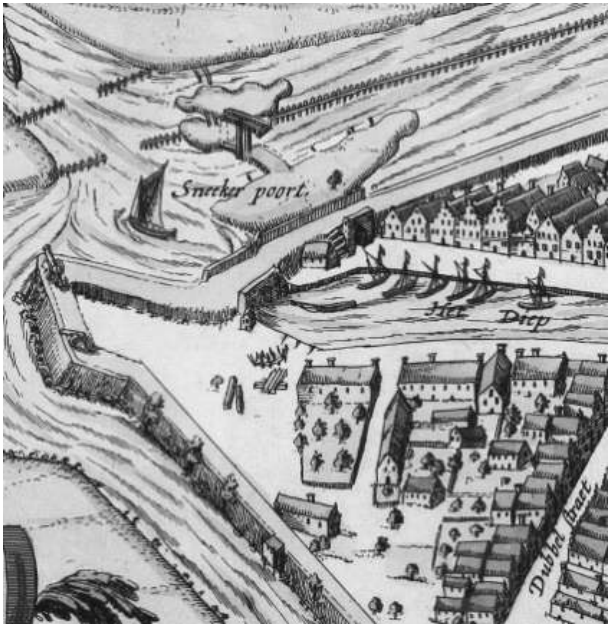

Tot 1570 hoorden de rooms katholieke Slotenaren bij de Gregorius-parochie van Wijckel en kwamen ze bijeen in schuilkerkjes, maar later in de St. Janskapelle (op de plek van de huidige PKN Kerk aan de Heerenwal). Als vervanging van de Kapelle werd in 1818 een R.K. kerk gebouwd op de Schans. De Sint Fredericuskerk, die er nu staat, is in 1931 gebouwd.

U heeft zich vorig jaar misschien afgevraagd waarom er zo lang op die Schans gewerkt werd en waar die enorme zandhopen langs de Rûnwei vandaan kwamen. Dat zat zo: na de schrik van Rinnema heeft de aannemer met een camera aan een touwtje het Gat van Kobbe in beeld gebracht. Tot hun stomme verbazing was daar niet alleen veel puin te zien, maar ook twee roestige zwaarden, drie smeedijzeren kandelaars, zes kanonskogels en een maliënkolder (kindermaatje).
Er was maar één conclusie mogelijk: hier waren ze gestuit op een ruimte van de oude Stins, wellicht een kelder die bij alle vroegere verbouwingen over het hoofd gezien is.
Nee, het werd niet direct gemeld aan de Balkster of de Gemeente. Want je weet maar nooit of er sierraden of gouden munten te vinden zijn. Eerst maar even verder graven.
Maar kostbaarheden werden niet gevonden. Tenslotte is besloten de ruimte geheel uit te graven en met een betonplaat af te dichten, onder het nieuwe podium. Maar het is wel een historisch goed; we hebben het toch over een plaats die enkele honderden jaren voor Sloten een

hoofdrol speelde. En al dat Tol- en Bruggengeld, waar het 'Laedsje' van de Stad 'fol' mee raakte, was een idee van de eerste Harinxma. Daarom mag het niet onzichtbaar blijven.

In goed overleg met Kerkenraad en Pastoor is een slimme oplossing gevonden: Onder het voorportaal van de Sint Fredericuskerk is een archiefruimte van 3 bij 4 meter, waar haast nooit iemand komt. Maar het trapje daarheen kan nu mooi benut worden, want aannemer Bonnema heeft op eigen kosten voorzichtig een doorgang gemaakt vanuit deze archiefruimte, door het toren fundament, naar de Stinskelder. Licht- en ventilatievoorzieningen zijn aangebracht en samen met het Museum Stedhûs Sleat zijn borden opgehangen die – net als hierboven – de plaatselijke geschiedenis uitleggen.
Nu wordt alleen nog schilder- en schoonmaakwerk verricht en het lijkt er werkelijk op dat Sloten een fraaie historische en bezienswaardige plek erbij heeft gekregen.
De opening, met hoogwaardigheidsbeklederes van Kerk, Gemeente en Museum, zal plaatsvinden op zaterdag 28 maart om 14:00 uur. Komt allen!

namens Sloten's Vriendenbelang,

Paul van Daalen

P.S. Wegens een kleine instorting is de opening verschoven naar de navolgende woensdag !

BEDANKT

Lieve mensen,

De uitgave van december gemist maar alsnog
hartelijk dank voor alle leuke kaarten, voor de bezoekjes
en de cadeautjes, die ik van u kreeg.

Ook heel veel dank voor alle Kerst- en Nieuwjaarswensen
en hoewel laat, toch nog mijn goede wensen voor u.

Uw vriendelijke woorden hebben mij door
mijn ziekteperiode heen geholpen. Heel veel dank.

Arlette Zwaagstra,
Bolwerk Z.Z. 87

MUZIEKVERENIGING STÊD SLEAT

Zaterdag 14 maart ijl hielden wij ons **voorjaarsdonateursconcert** in de Grutte Tsjerke m.m. van onze jeugdleden. Er was weer een gevarieerd programma. Na het openingsnummer 'The Oyen Side' werd spontaan het 'Lang zal ze leven' gespeeld omdat twee leden, Sietske de Vries en Sjoerd Krol, die dag jarig waren. Vervolgens speelden we twee delen uit 'The Four Noble Truths'.

Dit stuk gaan we ook spelen op 18 april a.s. in de Lawei te Drachten tijdens de open Nederlandse kampioenschappen. Wij komen uit in de 3e divisie en moeten het opnemen tegen 7 korpsen die allemaal hetzelfde nummer spelen. Dus nog een paar weken flink repeteren.

Daarna was het de beurt aan onze jongste leerlingen die in januari met lessen zijn gestart. Namelijk: Durk Jacob Poepjes, Frederike Tadema, Hester de Vries en Dorien Huitema. Zij speelden elk een liedje en een drietal nummers met elkaar. Dat deden ze geweldig ondanks dat ze nog maar zo kort bezig zijn. "Ga zo door jongens"
Na nog twee nummers van het korps was het tijd voor koffie in in "De Poarte"
Na de pauze ging het korps weer verder met de stukken 'Cross Of Honour', 'The Prayer ' en 'Frozen', allen goed in het gehoor liggende stukken. Toen was het de beurt aan onze leerlingen die al langer les hebben. Als eerste waren de dames, Benthe Alting en Hedwich Groenhof, aan de beurt. Na hun optreden kregen de dames spontaan een giechelbui, van de zenuwen of opluchting dat hun optreden er op zat?
Daarna viel de beurt aan Theo Woudstra. We waren allemaal op de hoogte van het overlijden van Theo zijn vader op 11 maart. Heel erg triest voor hem, zijn moeder en broer Gerrit. Toch wilde Theo graag meedoen aan het concert. Durk vroeg of wij wilden gaan staan waarna Theo vol overgave het Frysk Folkslied ten gehore bracht. Een emotioneel moment en heel dapper van Theo.
Er volgden nog twee nummers, 'Dublin Pictures' en 'Cheek to Cheek' en daarna werd Mika Hanekom door Durk nog in het zonnetje gezet wegens zijn geweldige bijdrage tijdens het concert met het slagwerk.
Ynschje bedankte tot slot iedereen voor hun komst en Durk de dirigent kreeg een bloemetje aangeboden.
Al met al een geslaagd concert alleen is het jammer dat er zo weinig publiek aanwezig was. Sleattemers graag tot ziens op ons volgende concert!

Gerda van der Sloot

SLEAT EARTIIDS EN SLEAT HJOED DE DEI

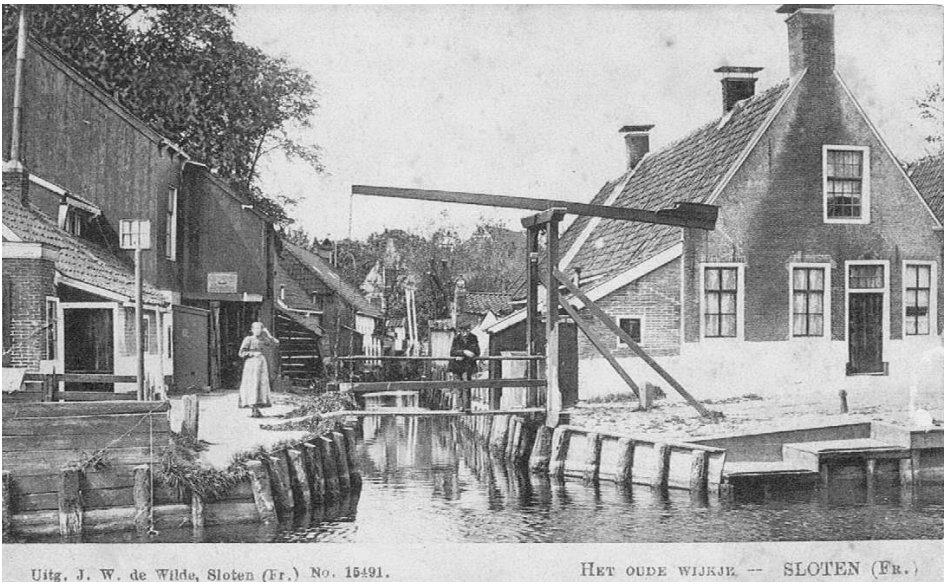

Uitg. J. W. de Wilde, Sloten (Fr.) No. 15491. HET OUDE WIJKJE — SLOTEN (FR.)

DE TOCHT-DER-TOCHTEN OP DE CARAVANA

Buiten sneeuwde het een beetje, maar binnen in de WTC Expo te Leeuwarden is het lekker warm. Het is de 3e week van januari tijdens de grootste kampeerbeurs van Nederland en misschien wel van Europa, de 55e Caravana. De organisatie pakt dit jaar groots uit, want behalve de 'mega-grote overdekte camping' in het WTC was er ook een Elfstedentocht georganiseerd. Bezoekers kregen bij de entree een Elfsteden-stempelkaart en konden dan al slenterend door de hallen een stempel-sticker afhalen bij de beroemde Elf stempelposten.
En natuurlijk was SLEAT ook vertegenwoordigd.

VVV De Friese Meren-Gaasterland had een zestal medewerkers bereid gevonden om hier van donderdag 22 januari t/m dinsdag 27 januari de Elfstedenstad Sloten te vertegenwoordigen.
In principe was stempelen bij een tafeltje de opzet van de organisatie, maar VVV-medewerkers in deze regio kunnen natuurlijk meer……..
Ze zoeken een prachtig historisch geveltje uit, hangen Sleattemer vlaggen op, zetten een groot wapen neer en ronden het af met echte zware kanonskogels.
En daarna gaan ze aan het werk en wordt stempelen deze paar dagen een bijzaak!

- Ze promoten de vestingstad middels een praatje en het uitdelen van de nieuwste gids voor vakantie en vrije tijd van de gemeente De Friese Meren,
- laten via een laptop foto's zien van de site www.sloten.nl
- en delen kleine zoute kanonskogels, pennen of pepermunt uit.

Als medewerkers hadden we al snel een mooie slogan bedacht:

> Kent u de mooiste stad van Fryslân al?

Je 'hoorde' de bezoeker even hardop denken en dan kregen ze het bordje SLOTEN in het vizier. Oh ja, u heeft eigenlijk wel gelijk of oh dat wisten we nog niet en noemden dan natuurlijk hun eigen woonplaats. En juist voor al die bezoekers die dat nog niet wisten dat Sloten de mooiste stad van Fryslân is, hebben we tijdens de Caravana onze stad gepromoot in de Friezenhal.

Eind januari werd bekend dat er ruim 45.000 bezoekers geweest waren op deze 55e Caravana in Leeuwarden.

We moeten natuurlijk reëel zijn, al deze bezoekers zullen Sloten en haar regio de komende tijd niet aandoen, maar het zou mooi zijn dat er minimaal 10 à 15 % van het totale aantal bezoekers naar dit gebied toekomen.

Klaartje Lubach

De uitgave van 'De Stadsomroeper' geschiedt onder verantwoordelijkheid van de redactie. De redactie is verantwoordelijk voor de inhoud van de rubrieken: Fan de redaksje, Hjir en Hjoed, Pakes' Sleattemer Ferline, Sleat Eartiids en Hjoed-de-dei, Bedrijvigheidjes.
Artikelen op naam vallen niet onder de verantwoordelijkheid van de redactie. De inhoud van de artikelen die buiten de verantwoordelijkheid van de redactie vallen, geeft niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie weer. Ook eventuele copyrights van derden vallen buiten de verantwoordelijkheden van de redactie. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen te weigeren of te redigeren. Aanhaling uit en overname van artikelen is toegestaan, mits vooraf toestemming van de redactie is verkregen.

FEESTAVOND IN DE IN DE MALLEMOK

"JONGENS TEGEN DE MEISJES"
Ondanks de geringe opkomst was het een zeer geslaagde en gezellige avond 31 januari jl. in de Mallemok. De feestavond had als thema "De jongens tegen de meisjes" en de door de Feestcommissie ingehuurde discotheek, die dit themafeest voor ons uitrolde/opbouwde, wist er iets ludieks en moois van te maken.

Dus voor alle thuisblijvers bij dezen de subtiele doch met een serieuze ondertoon doorspekte mededeling: voor een volgende keer dat er in ons stedeke iets georganiseerd wordt; "Net stinne, mar hinne ……."

FEESTELIJKE BEVRIJDINGSDAG 2015

Omdat Koningsdag dit jaar op maandag 27 april valt, hebben we als F.C. besloten om deze keer geen zeskamp o.i.d. te organiseren maar om op Bevrijdingsdag, dinsdag 5 mei muziek op 'de Hoeke' te plaatsen. Dan is het nl. 70 jaar geleden dat Nederland bevrijd werd. Er vindt die dag o.a. een bevrijdingstocht plaats van "Keep them Rolling." In deze oude legervoertuigen nemen o.a. nog een twintigtal oude Canadese bevrijders plaats die de hele dag in vele Friesche steden en dorpen feestelijk onthaald zullen worden. Deze bevrijdingsrit wordt tussen 10.30 en 12.00 uur in Sloten verwacht.

Komt allen, tot ziens!

Namens Stichting Feestcommissie
Sloten,
Otto de Vries

JAARMARKT "SIPELSNEON" SLOTEN

Zaterdag 27 juni 2015 van 10.00 - 17.00 uur

Dit jaar wordt de jaarmarkt "Sipelsneon" voor de 35ste keer georganiseerd en wel op zaterdag 27 juni 2015. Een gezellige jaarmarkt vol kramen en gezelligheid!

U kunt u ook dit jaar opgeven als standhouder.

Voorwaarden voor de jaarmarkt:

- De organisatie van de jaarmarkt zorgt voor de opbouw van de stand. Echter het bijgeleverde afdekkleed (dak) dient uzelf aan te brengen, vanaf 8.00 's morgens kunt u uw kraam / plaats opbouwen
- Prijs huurkraam (4 m.) € 37,50,- grondplaats € 7,50,- per meter.
- In verband met de krappe stadskern van Sloten worden er geen auto's bij de kraam geparkeerd tijdens de markt
- Na 17.00 uur kunt u beginnen met opruimen van uw stand. Voor die tijd worden er geen auto's op de markt toegestaan

Mocht u zich willen opgeven voor de jaarmarkt dan kunt u hiervoor een mail sturen naar Sipelsneon@gmail.com. Indien er vragen zijn kunt u contact opnemen met Mw. H. Risselada 06-21214480.

St. Feestcommissie Sleat

PIER LUPKES LOOP HERNIEUWD VAN START

Jullie kunnen weer in training voor de PIER LUPKES LOOP.
Op 30 mei gaan we weer los.
Het programma ziet er dit jaar iets anders uit dan voorgaande jaren.
Naast de gebruikelijke afstanden voor hardlopers en wandeltochten gaan we dit jaar weer iets voor de kinderen organiseren.

De **KIDS'RUN** start 's middags om 15.00 uur en aansluitend gaan we direct feestvieren tijdens het **MATINEE**.

Ook als je niet van hardlopen houdt kom je gewoon voor de gezelligheid naar
Dorpshuis 't Spantsje, waar tijdens het MATINEE de traditionele **verloting** van de vele prijzen zal plaatsvinden.

Ook nu geldt: LOOP JE MEE, DAN LOOT JE MEE.
Maar je kunt ook gewoon tijdens het MATINEE nog een lot kopen.
Rond de klok van zes is een heerlijke PIER LUPKES snack te verkrijgen.
Neem dus gerust iedereen mee voor een lot, een borrel en een snack.
Deze PIER LUPKES-loop wordt zeker weer TE GEK.

PROGRAMMA:
30 mei: PIER LUPKESLOOP Tjerkgaast.
Wandelaars: 12,5 en 20 km. Start en inschrijving: 8:30-10:00 uur.
Hardlopers/Trimmers: 5 en 10 km. Start: 11:00 uur (inschrijving: 10:00 - 10:45 uur)
KIDS'RUN: 1 en 2 km. Start: 15.00 uur. (inschrijving: 14.30-15.00 uur)
MATINEE: vanaf 15.30 uur
zie ook: www.pierlupkesloop.nl

Groetnis,
Cor van Dijk

ALLE TENNISBALLEN VERZAMELEN EN…….

OP NAAR IT KRÛDFJILD

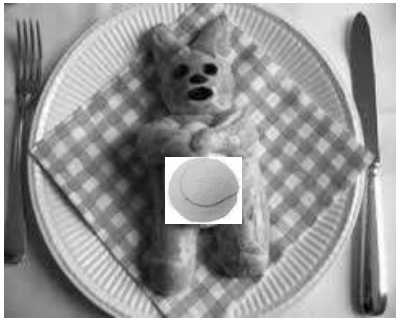

Het voorjaar staat voor de deur en de tennisrackets kunnen bijna weer uit de winterslaap gehaald worden. We starten straks eerst met het speelklaar maken van de baan en daarna kunnen de leden hopelijk met de Pasen weer los.
De 21e **ledenvergadering** is op **donderdag 26 maart a.s.** gehouden. Op deze vergadering zijn de diverse activiteiten weer bekend gemaakt.

En we zouden natuurlijk best nog wel een aantal leden kunnen gebruiken!
Heb je nog nooit getennist en zou je bv. net zo'n kanjer willen worden als de beroemde Roger Federer of één van de zusjes Williams?
Dat kun je alleen worden als je eerst tennislessen gaat volgen en heel veel oefent.
De tennisvereniging SLEAT biedt het voorjaar weer lessen aan voor iedereen die van deze sport houdt. Er is slechts één voorwaarde:

Je/u moet om tennislessen te gaan volgen wel eerst lid worden van onze tennisvereniging.

De lessen worden meestal gegeven op dinsdagavond o.l.v. Rob Oosting een deskundige tennisleraar uit Lemmer. En als voordeel heb je dan, dat je op alle overige dagen van het jaar, de lessen in praktijk kunt brengen op onze baan. Want ben je eenmaal lid, dan mag je zo vaak je wilt èn als de baan het toelaat komen tennissen, zonder dat hieraan extra kosten zijn verbonden.
Spreekt bovenstaande je aan, dan ben je van harte welkom als lid. Opgeven kan bij de penningmeester Jos van Roosmalen
Tel. 531721 of via de mail jamvanroosmalen@ziggo.nl

Maar zonder lessen te gaan volgen, ben je uiteraard ook van harte welkom als lid!

Klaartje Lubach

DE 30E ELF STEDEN OLDTIMER RALLY

In de Stadsomroeper van juni 2014 vertelde ik u, dat wij als bestuur van de Stichting, niet de zekerheid hadden, dat Veldman in 2015 het gedeelte weiland van hem, weer aan "ons "wilde gaan verhuren. Gelukkig kunnen wij u vertellen, dat de Stichting weer de beschikking heeft over dit land !

Omdat op **16 mei 2015** de Rally voor de **30e keer** wordt gehouden, zijn we met gewaardeerde medewerking van onze hoofdsponsor TVM Verzekeringen uit Hoogeveen, druk bezig met de realisatie van een schitterend jubileumboek voor dertig jaren Elfsteden Oldtimer Rally, een rijdend museum. Rayonhoofden, vrijwilligers, stempelaars, gemeenten, middenstandverenigingen en natuurlijk vele deelnemers hebben hun medewerking verleend aan de tot stand komen van dit prachtige boek. Het is de bedoeling een exemplaar aan de deelnemers te verstrekken.

Voor de 30e Rally is de route ingrijpend gewijzigd, zodat de deelnemers niet kunnen rekenen op voorspelbaarheid. Met medewerking van het gemeentebestuur van de stad Leeuwarden en natuurlijk de hulp van ons rayonhoofd daar, rijden we voor het eerst voor de Oldehove langs en vervolgens dwars door het centrum, via de Waag, Voorstreek etc.etc.

In Bolsward hebben we twee nieuwe rayonhoofden, vertegenwoordigers van de middenstandsvereniging, die voor de deelnemers groot gaan uitpakken en een route hebben gerealiseerd, door het oudste gedeelte van de stad. Ik zal niet "alles" van de route bekend maken.

Volgende week verschijnt de herziene versie van de website www.elfstedenoldtimerrally.nl. waarop u voortaan, behalve foto's ook regelmatig nieuws kunt lezen.

Tot slot hoopt het bestuur van de Stichting u weer te ontmoeten op de vrijdagmiddag de 15 mei, na afloop van het bekende rondje Gaasterland, dan wel op de zaterdag de 16e, dan wel in de tent tijdens der feestavond op donderdag 14 mei a.s. U bent van harte welkom.

Met vriendelijke groet,

Wim Bouland,
Secretaris

EEN BETER LEVEN VOOR MENSEN MET AUTISME

Een AIC in Sneek, wat doet een AIC en wat is de NVA: Een korte introductie

De NVA is dé vereniging die zich inzet voor de belangen van mensen met autisme en hun naasten in alle levensfasen en op alle levensterreinen. Onder autisme verstaan we het brede spectrum van autismespectrumstoornissen, waaronder Asperger, PDD-NOS en McDD.
De NVA geeft mensen met autisme en hun naasten een stem en zorgt dat zij gehoord worden. De NVA is dé organisatie in Nederland die vanuit het perspectief van mensen met autisme en hun naasten bouwt aan een autismevriendelijke maatschappij; een maatschappij waarin mensen met autisme optimaal geïntegreerd, geaccepteerd en zelfredzaam zijn.

Door belangenbehartiging, door betrouwbare informatievoorziening en door lotgenotencontact in de buurt. De NVA zorgt voor begrip en herkenning. Door de NVA kunnen mensen met autisme en hun naasten zichzelf zijn en optimaal tot hun recht komen.
We laten van ons horen binnen de Haagse politiek, maar ook bij provincies, gemeenten en organisaties die iets kunnen betekenen voor mensen met autisme op het gebied van onderwijs, arbeid, zorg- en woonvoorzieningen. Waar mogelijk werken we daarbij samen met andere partijen die mensen met autisme een warm hart toedragen.

Bij u in de buurt: Autisme Info Centra (AIC)
De NVA organiseert regionaal diverse activiteiten waarin leden elkaar kunnen ontmoeten, informatie kunnen krijgen en tips kunnen uitwisselen. Dit gebeurt onder andere door de verschillende Autisme Info Centra van de NVA.

Per regio vind je ook een actueel overzicht van allerlei themabijeenkomsten en andere AIC-activiteiten.
Zie: www.autisme.nl/agenda/friesland.
Actuele ervaringskennis over autisme

De NVA heeft als uniek kenmerk dat zij vanuit haar enorme netwerk van ervaringsdeskundigen, wetenschappers en professionals voortdurend gevoed wordt met actuele ervaringskennis over autisme.
"Toen mijn kind net een diagnose had, wist ik niet hoe het verder moest. Ik heb toen veel gehad aan het luisterend oor en de goede informatie die ik bij het AIC kreeg. Hierdoor heb ik het autisme een plaats kunnen geven!" - Moeder Els over het Autisme Info Centrum (AIC) van de NVA
Het AIC in Sneek (in wijkcentrum de Eekmolen in Tuindorp/ Sperkhem) is één keer in de twee weken op afwisselend op dinsdag en donderdag van 9.30 tot 12.00 uur een inloop/koffie ochtend.
(2 en 13 april, 1, 12 en 28 mei). Ook organiseren we activiteiten met veel uitwisseling en ontmoeting, daarnaast hebben we elke tweede maandagavond van de maand filmavonden over autisme in een breed spectrum en nodigen we sprekers uit om over het onderwerp autisme te spreken. Dit laatste kunnen deskundigen zijn zowel uit de theorie als de praktijk.

Met vriendelijke groet,
Jan van der Valk
Coördinator AIC

AIC | NVA Autisme Info Centrum

PAKES' SLEATTEMER FERLINE

Hier is dan weer eens een foto uit de 'oude doos'. Aangeleverd door Hendrik Spoelstra. Hij denkt zelf dat het een foto uit 1946 is. Misschien dat u er meer over kunt vertellen. Uw reactie kunt u sturen naar info@destadsomroeper.nl of naar redactie De Stadsomroeper, Dubbelstraat 129, 8556XE Sloten.

DOEL WERELDWINKEL: EERLIJKE HANDEL!

De meeste producten die je koopt worden buiten Europa gemaakt: de kleding die je draagt, de schoenen in je kast, de potten en pannen in de keuken. Eigenlijk staan we nooit stil bij de herkomst van die producten. Wij vinden het heel normaal dat we precies kunnen kopen wat we willen. De makers wonen veelal in landen als India, China, Peru en Kenia. Landen waar de meeste mensen arm zijn en een hard leven hebben. De Wereldwinkels proberen hier iets aan te doen. Door er voor te zorgen dat ze wél weten waar hun producten vandaan komen. Door eerlijk te handelen met de producenten. En door actie te voeren.

Producten met een verhaal.
Van de producten in de Wereldwinkel is wél bekend waar ze vandaan komen. Zoals bijvoorbeeld de prachtige producten van keramiek die in een familiebedrijf in het noorden van Thailand worden gemaakt. Het bedrijf kan met recht zeggen dat ze fairtrade in hun genen hebben. De sfeer in de fabriek is goed. De, merendeels, vrouwen die er werken zijn blij met de gezonde en veilige werkomgeving en met het goede inkomen. Grote warenhuizen kopen honderden producten tegelijkertijd. Een kleine producent kan nooit zoveel tegelijk maken. Voor de Wereldwinkel is dat niet erg. Klanten waarderen het dat de producten authentiek zijn.

Wat is eerlijke handel?

- Handel met respect voor mens en milieu
- Een goede prijs voor producten die zorgt voor een menswaardig bestaan, d.w.z. geen kinderarbeid en gelijke behandeling van mannen en vrouwen
- Een langdurige handelsrelaties met producenten waardoor zij kunnen investeren
- Ondersteuning bij productontwikkeling

Door producten te kopen in de Wereldwinkel help je deze doelen te behalen.

Wereldwinkel Gaasterlân
F.D. Hoekstraplein 3
8561 EP Balk
Tel. 0514 605660
www.gaasterlan.wereldwinkels.nl

Keramiek uit Thailand

DAGWINKEL SLOTEN WEER GEOPEND

In de vorige Stadsomroeper heeft u kunnen lezen dat Sloten afscheid heeft moeten nemen van de Dagwinkel. Gelukkig was dit van korte duur. Sinds begin februari staat Wenke Poortema aan het roer van de Dagwinkel.
Het is fijn dat Sloten nog een supermarkt rijk is. We hopen dat dit initiatief goed aanslaat en wensen Wenke veel succes toe!

Redactie de Stadsomroeper

SPECIAAL VOOR ONZE 'NIEUWE LEZERS'

Zo, dan bent u nu aan beland op de laatste pagina van onze stadskrant. Wij zij erg benieuwd naar uw mening. Wat vond u er van? De moeite waard om u te abonneren? Om de kosten hoeft u het niet te laten het is maar €5,00 per jaar. Wist u overigens dat u de primeur heeft wat betreft de kleurafdrukken van enkele foto's in dit nummer? Het is nog een proef maar zijn de kosten hiervan niet te hoog en ziet het er goed uit dan houden we het 'erin'

De Stadsomroeper draait op allemaal vrijwilligers, te weten, de redactie en een team van freelancers.
De drukkerij en verzendkosten worden betaald door de opbrengsten van onze abonnees. Van de Rabobank mogen we tot nu toe jaarlijks een bijdrage tegemoet zien.
We zijn er best trots op dat we ons zelf kunnen 'bedruipen'. Helpt u ons dit zo vol te kunnen houden?

We werken nauw samen met Stichting Plaatselijk Belang die onze ledenadministratie beheert en de abonnementsgelden int. Daarom bieden wij ook een combi-abonnement aan: voor €10,00 per jaar bent u én lid van Plaatselijk belang én abonnee van 'De Stadsomroeper'.

Wilt u op de hoogte gehouden worden van plaatselijk nieuws en/of ook een stem hebben in de belangen van Sloten en Slotenaren dan krijgt u nu de kans om u op te geven. Dit kan telefonisch naar:
Hanny Bergsma 531775 of Corrie Leffertstra 531296
Of via de mail: info@destadsomroeper.nl

Of door onderstaande bon in te vullen en in de bus te doen bij:
Gert Jan Bennema, Menno van Coehoornweg 32, Sloten of
Corrie Leffertstra, Kapelstreek 215, Sloten

Naam…….

Adres…….

☐ kiest voor abonnement 'De Stadsomroeper' á €5,00 per jaar

☐ kiest voor een combi-abonnement 'De Stadsomroeper' en Pl. Belang á €10,00 per jaar

☐ kiest voor alleen een abonnement op Plaatselijk belang á €5,00 per jaar